

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 252

fyrtioandra årgången

25 september 1999

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 2039/1999 av den 24 september 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 37
- Kommissionens förordning (EG) nr 2040/1999 av den 24 september 1999 om utfärdande av importlicenser för ris för ansökningar som inlämnats under de tio första arbetsdagarna i september 1999 enligt förordning (EG) nr 327/98 39

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

- ★ **Kommissionens arbetsordning [K(1999) 4000]** 41

Rättelser

- Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1991/1999 av den 17 september 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker (EGT L 247 av den 18.9.1999) 47

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2038/1999
av den 13 september 1999
om den gemensamma organisationen av marknaden för socker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

1. Rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽³⁾, har ändrats på ett omfattande sätt vid ett flertal tillfällen ⁽⁴⁾. Av klarhetsskäl och av rationella skäl bör den förordningen kodifieras.
2. För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den kompletteras av en gemensam jordbrukspolitik, som framför allt innefattar gemensam organisation av marknaderna för olika jordbruksprodukter. Denna organisation kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om. Isoglukos och inulinsirap är direkta substitut till flytande socker som erhållits ur sockerbetor eller sockerrör. Marknaderna för socker, isoglukos och inulinsirap är därför nära förbundna. Marknaden för sötningsmedel inom gemenskapen utmärks av strukturella överskott och alla beslut inom gemenskapen som hänför sig till någon av dessa produkter har ofrånkomligen återverkningar på de andra. Det är därför nödvändigt att skapa en marknadsorganisation som är gemensam för sockersektorn, isoglukossektorn och inulinsirapssektorn men som

också tar vederbörlig hänsyn till de produktionsförutsättningar som är specifika för dessa sektorer.

3. För att de som odlar sockerbetor och sockerrör inom gemenskapen skall kunna garanteras vissa miniminivåer när det gäller sysselsättning och levnadsstandard, bör åtgärder vidtas som syftar till att stabilisera marknaden för socker; i detta syfte bör det varje år fastställas ett riktpolis på vitsocker och, för de områden som inte är underskottsområden, ett interventionspris för vardera vitsocker och råsocker; för vart och ett av underskottsområdena bör vidare ett härlett interventionspris fastställas för vitsocker och, vid behov, för råsocker. Det ovan angivna målet kan uppnås genom att interventionsorganen köper upp till interventionspriserna. Ett system med en kompensation för lagringskostnader för socker som tillverkats såväl av råvaror, inbegripet melass, med ursprung i gemenskapen, som av förmånssocker skulle tjäna samma syfte. Prisgarantier för socker kommer också sockersirap, isoglukos och inulinsirap till godo, vars priser baseras på sockerpriserna.
4. För att ovanstående prisgarantier inte skall orsaka skada, får interventionsorganen bara sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset såvida det inte skall exporteras antingen i oberarbetat skick eller efter bearbetning eller skall användas till djurfoder. Denna bestämmelse gör att det inte går att avyttra socker till välgörenhetsorganisationer för livsmedelsbruk inom gemenskapen. Det bör därför beredas en möjlighet till detta för att som en humanitär insats kunna utföra enstaka katastrofhjälpsåtgärder i syfte att säkra livsmedelsförsörjningen. Sådana insatser kan bara bli effektiva om de genomförs snabbt. Bestämmelser bör därför fastställas om det tillvägagångssätt som är det mest lämpliga i sådana situationer.
5. Regleringsåtgärderna måste ge rimliga garantier både åt företagen i förädlingsledet och åt producenterna av basprodukten. Vad gäller betor bör det därför, utöver ett

⁽¹⁾ EGT C 219, 30.7.1999.

⁽²⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 177, 1.7.1981 s. 4. Förordning senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 (EGT L 159, 3.6.1998, s. 38).

⁽⁴⁾ Se bilaga III, del B.

- baspris, fastställas dels minimipriser på A-betor avsedda för förädling till A-socker, dels minimipriser på B-betor avsedda för förädling till B-socker, och dessa priser måste respekteras när sockertillverkarna köper betor. Åtgärder bör också vidtas för att en rättvis balans i fråga om rättigheter och skyldigheter skall kunna upprätthållas mellan bearbetnings- och råvaruledet på jordbruksområdet; särskilt bör rambestämmelser inom gemenskapen fastställas som reglerar avtalsförhållandena mellan köpare och säljare av betor och lämpliga åtgärder beslutas för att nå detta mål i fråga om sockerrör.
6. Med hänsyn särskilt till de allmänna återverkningarna på den gemensamma organisationen av marknaderna för socker, bör tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 952/97 av den 20 maj 1997 om producentgrupper och sammanslutningar av dessa ⁽¹⁾ inte gälla för sockerbetssektorn under den tid då produktionskvotering tillämpas.
  7. Förverkligandet av en gemenskapsmarknad för socker, isoglukos och inulinsirap förutsätter att gemensamma regler införs för handeln vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem som innefattar importtullar och exportbidrag skulle ha en stabiliserad inverkan på gemenskapens marknad, framför allt genom att prisvägningar på världsmarknaden inte tillåts påverka de priser som gäller för de varorna inom gemenskapen. Därför bör en importtull tas ut på import från tredje land och exportbidrag utgå för export till sådana länder, vilket i fråga om socker i bägge fallen skulle utjämna skillnaden mellan de priser som gäller inom och utanför gemenskapen när världsmarknadspriserna är lägre än priserna inom gemenskapen, och i fråga om isoglukos och inulinsirap skulle medge ett visst skydd för den industri inom gemenskapen som förädlar dessa varor.
  8. Utöver det handelssystemet bör det, i den utsträckning det behövs för att systemet skall fungera på ett tillfredsställande sätt, ges möjlighet att reglera eller, när marknadssituation så kräver, förbjuda tillämpningen av aktiv förädling.
  9. Ett system med minimilager skulle vara ett effektivt medel att säkra en normal försörjning till gemenskapen i dess helhet eller till någon del av gemenskapen. För att nå detta mål bör också bestämmelser antas som gör det möjligt att under vissa förutsättningar vidta lämpliga interventionsåtgärder. Ordningen med minimilager är ibland inte tillräcklig för att säkerställa en eller flera regioners försörjning när naturkatastrofer drabbar de mindre regionerna. Det är därför önskvärt att göra det möjligt för de företag som är etablerade i dessa regioner att i detta syfte använda sina lager som inte får överföras genom att tillåta dem att avsätta det ifrågasvarande sockret före den obligatoriska lagringsperiodens utgång.
  10. I en situation med brist på världsmarknaden som leder till världsmarknadspriser som ligger högre än gemenskapens prisnivå, eller när det uppstår svårigheter i den normala försörjningen till gemenskapen i dess helhet eller till någon del av gemenskapen, bör bestämmelser antas som gör det möjligt att i god tid undvika att regionala överskott exporteras till tredje land, samtidigt som onormala prisökningar i gemenskapen gör det omöjligt att upprätthålla en jämn försörjning till konsumenterna till rimliga priser.
  11. Behöriga myndigheter måste ha möjlighet att kontinuerligt följa utvecklingen av handeln med tredje land så att de kan bedöma hur denna utvecklas och, i förekommande fall, vidta de åtgärder enligt denna förordning som visar sig nödvändiga. I detta syfte bör bestämmelser antas om ett system med import- och exportlicenser vilka utfärdas endast på villkor att det ställs en säkerhet som garanti för att den transaktion för vilken licensen söks verkligen blir utförd.
  12. Systemet med tullar gör det möjligt att avskaffa alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser. I undantagsfall kan det emellertid visa sig att det gemensamma pris- och tullsystemet inte fungerar. För att inte gemenskapens marknad i sådana fall skall stå helt utan skydd mot störningar som därigenom kan uppstå, bör gemenskapen ges möjlighet att snabbt vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder måste överensstämma med de skyldigheter som härrör ur avtalen som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, nedan kallade GATT-avtalen. För att förhindra försörjningsproblem på gemenskapsmarknaden bör vidare för vissa sockerprodukter tills vidare medges befrielse från tullar.
  13. GATT-avtalen godkändes genom beslut 94/800/EG ⁽²⁾. Genom överenskommelsen om jordbruket, nedan kallad överenskommelsen, fastställs särskilt en progressiv minskning av nivån för gemenskapens exportstöd till jordbruksprodukter, särskilt socker som omfattas av garanterade produktionskvoter. Enligt överenskommelsen sker minskningen av exportstödet under en övergångsperiod, både kvantitetsmässigt och kreditmässigt.

⁽¹⁾ EGT L 142, 2.6.1997, s. 30. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1257/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 80).

⁽²⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

14. De skäl som hittills har lett till att gemenskapen tillämpar ett system med produktionskvotering för socker, isoglukos och inulinsirap är fortfarande giltiga. Vissa förändringar har emellertid gjorts i detta system mot bakgrund av den senaste tidens utveckling när det gäller produktionen för att ge gemenskapen rätt att vidta de åtgärder som behövs för att på ett rättvist men effektivt sätt se till att producenterna själva får bära den fulla kostnaden för att avsätta det överskott som finns inom gemenskapen till följd av bristande balans mellan produktion och konsumtion. Ett sådant system bör emellertid tillämpas endast under en begränsad period och ha karaktär av övergångslösning.
15. Den gemensamma organisationen av marknaden för socker, grundas sedan regleringsåret 1986/87, dels på principen om producenternas fullständiga finansiella ansvar under varje regleringsår för de förluster som uppstår genom avsättning av gemenskapens överskottsproduktion, inom ramen för kvoterna i relation till den interna konsumtionen, dels på en ordning med pris- och avsättningsgarantier som varierar beroende på det individuella företagets produktionskvoter. Produktionskvoterna för socker fördelas till vart och ett av företagen på grundval av deras faktiska produktion under en viss referensperiod. När det gäller Portugals fastland, där det inte förekom någon odling av sockerbetor vid tidpunkten för anslutningen, fanns i anslutningsfördraget en bestämmelse som medgav att kvoter kunde fördelas till ett företag utan hänvisning till produktionssiffror, på villkor att företaget kunde påbörja sin produktion omedelbart, det vill säga att det hade den nödvändiga tekniska kapaciteten.
16. Eftersom åtagandena om minskat exportstöd skall genomföras under en övergångsperiod, är det lämpligt att bibehålla nuvarande baskvantiteter av socker och isoglukos samt kvoterna för inulinsirap och, vid behov, förutse att de garantier som gäller för dessa produkter kan anpassas eftersom man på så sätt uppfyller åtagandena enligt överenskommelsen med hänsyn tagen till de faktorer som är grundläggande för denna sektor i gemenskapen. Det är således önskvärt att systemet med självfinansiering av sektorn och produktionskvoter fortsätter under en period motsvarande ovannämnda övergångsperiod, dvs under sex regleringsår.
17. Således förblir principen om det finansiella ansvaret säkerställd genom bidragen från producenterna vilka utgörs av en basproduktionsavgift som tas ut på all produktion av A- och B-socker men som är begränsad till 2 % av interventionspriset för vitsocker, samt av en B-avgift som tas ut på produktionen av B-socker men som inte får vara högre än 37,5 % av samma pris. Under vissa omständigheter betalar isoglukosproducenterna och inulinsirapsproducenterna en del av dessa bidrag. Till följd av de begränsningar som angetts i det föregående går det under ovannämnda omständigheter inte att nå målet att varje enskilt regleringsår göra sockerproduktionen självfinansierande. En tilläggsavgift bör därför tas ut i detta syfte.
18. Tilläggsavgiften bör, främst för att uppnå lika behandling, beräknas för vart och ett av företagen på grundval av dess bidrag till intäkterna via de produktionsavgifter som företaget har betalat för regleringsåret i fråga. Det bör därför fastställas en koefficient för hela gemenskapen som med avseende på det aktuella regleringsåret representerar förhållandet mellan den sammanlagda förlust som konstaterats och de sammanlagda intäkter som härrör från de aktuella produktionsavgifterna. Det bör också fastställas bestämmelser om hur de som säljer sockerbetor och sockerrör skall bidra ekonomiskt till att eliminera den del av förlusten som för regleringsåret i fråga inte har täckts.
19. De produktionskvoter som tilldelats de enskilda företagen inom sektorn för socker kan leda till att exportvolymen under ett visst regleringsår överstiger vad som fastställs i överenskommelsen, beroende på konsumtion, produktion, import, storlek på lagren och övergångslagren samt på den förväntade genomsnittliga förlust som skall bäras genom självfinansiering. Alltså måste de garantier som gäller för kvoterna kunna anpassas under ett eller flera regleringsår för att gemenskapen skall kunna uppfylla sina åtaganden.
20. För att genomföra anpassningen av garantierna bör först den för ett regleringsår påvisade skillnaden mellan gemenskapens exporterbara volym och den volym som fastställs enligt överenskommelsen, fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap i förhållande till den enskilda kvotens procentuella andel av den totala produktionskvot som fastställs för dessa tre produkter och för gemenskapen.
21. Denna första produktvisa fördelning bör kompletteras med en fördelning per medlemsstat för att ta hänsyn till hur dessa garantier fördelas mellan producentföretagen i de olika medlemsstaterna, så att anpassningen av garantierna inte påverkar den befintliga jämvikten i kvotssystemet och i delaktigheten i avgifterna. Därför är det lämpligt att fastställa en minskningskoefficient per medlemsstat för garanti A och för garanti B vilken varierar beroende på de maximala avgifterna för dessa garantier. Slutligen bör varje berörd medlemsstat göra en fördelning per företag med hänsyn till de garantier som gäller för varje enskilt företags produktionskvot.
22. Den gemensamma organisationen av marknaden för socker har inrättat en ordning för jämn fördelning av lagringskostnader. Det bör fastställas att det socker som blivit föremål för en minskning av garantierna på grund av de förpliktelser som grundar sig på överenskommelserna, även fortsättningsvis kan åtnjuta ersättning för lagringskostnaderna enligt denna ordning.

23. Med hänsyn till att det är angeläget att möjliggöra en viss strukturell anpassning inom bearbetningsindustrin och inom sockerbets- och sockerrörsodlingen under den period då kvoterna skall tillämpas, bör det införas en rörelsemarginal som gör det möjligt för medlemsstaterna att ändra företagens kvoter med maximalt 10 %. Med beaktande av den särskilda situation som råder inom denna sektor i Spanien, Italien och de franska utomeuropeiska departementen, bör begränsningen inte gälla för dessa områden i den mån omstrukturingsprogram håller på att genomföras.
24. Eftersom fördelningen av produktionskvoter på företagen är ett medel att garantera producenterna gemenskapspriser och avsättning för deras produktion, bör man vid en omfördelning av kvoterna ta hänsyn till alla berörda parter intressen, särskilt sockerbets- och sockerrörsodlarnas.
25. För att göra det möjligt att öka avsättningsmöjligheterna för socker och isoglukos på gemenskapens inre marknad bör det vidare finnas en möjlighet att, på särskilda villkor som skall fastställas, från kvoteringsystemet undanta socker och isoglukos som är avsedda för annan tillverkning inom gemenskapen än av livsmedel.
26. I Europeiska ekonomiska gemenskapens förklaring om tillförsel till Portugals sockerraffineringsindustri, vilken bifogats slutakten till Anslutningsakten för Spanien och Portugal, förklarade gemenskapen sig vara beredd att göra en utredning av gemenskapens hela raffineringindustri däribland särskilt den portugisiska. En sådan utredning skall även göras för Finland.
27. Utredningen visar att det är nödvändigt, bl.a. för att säkra en mera regelbunden och jämn tillförsel till samtliga raffinaderier i gemenskapen, att exakt fastställa de traditionellt förväntade maximibehoven i den raffineringindustri som omvandlar råsocker till vitsocker i varje berörd medlemsstat, det vill säga Finland, Frankrike, Portugal och Förenade kungariket, utifrån objektiva referensdata och med hänsyn till de fastställda kvantiteterna av socker för direktkonsumtion under regleringsåret 1994/95. För att uppnå detta syfte bör raffineringindustrin, inom gränserna för det förväntade behovet och på vissa villkor, ha tillgång till allt råsocker med ursprung såväl i gemenskapen som i AVS-staterna eller i andra traditionella källor som skall anges närmare, utifrån budgeterade behov och med iakttagande av en preferensordning som går från gemenskapssocker och förmånssocker enligt protokoll 8 till fjärde AVS-EG-konventionen ⁽¹⁾ till importerat socker från AVS-stater eller andra traditionella leverantörsländer. För råsocker, annat än själva förmånssockret, som importerats från de AVS-stater som avses i protokoll 8 och från Indien, skall lämpligen en särskild förmånsordning gälla angående tillgång till gemenskapens raffineringmarknad.
28. Enligt artikel 1 i nämnda protokoll och artikel 1 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indien om rörsocker ⁽²⁾ måste dessa förmånsimportsystem tillämpas inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker.
29. Det bör skapas regler som gör det möjligt att säkra att rörråsocker som importerats med stöd av förmånssystemen kan raffineras på så lika konkurrensvillkor som möjligt.
30. Raffineringen är en viktig verksamhet såväl på världsmarknaden för socker i allmänhet som i gemenskapen, särskilt i raffinaderier som omvandlar råsocker till vitsocker. Tekniskt sett produceras vitsocker genom raffinering av högvärdiga rörsockerprodukter som kan tillgodose marknadens behov. Dessa raffinaderier ligger dessutom mitt i de stora konsumtionsområdena. Raffineringsindustrin i hamnarna utgör på så vis ett viktigt komplement till betomvandlingsindustrin för gemenskapen, bl.a. i områden som Finland, det portugisiska fastlandet, Förenade kungariket och Syd- och Västfrankrike.
31. I en gemensam förklaring om socker på den portugisiska marknaden, vilken bifogats slutakten till fjärde AVS-EG-konventionen, har AVS-staterna och gemenskapen kommit överens om att, inom ramen för de relevanta bestämmelserna i konventionen, särskilt artikel 168.2 i denna, fortsätta prövningen av AVS-staternas ansökningar om utökad förmånstillgång till den portugisiska marknaden för AVS-socker. Av prövningen av dessa ansökningar, som i praktiken gäller tillförsel till gemenskapens samtliga hamnraffinaderier, framgår behovet av en särskild förmånstillgång för import av rårörsocker med ursprung i AVS-stater som under-tecknat protokoll 8 och Indien, inom ramen för de särskilda överenskommelserna mellan gemenskapen och de stater som avses i protokoll 8, eller i andra länder, utifrån gemenskapens behovsbalans efter det att i medlemsstaterna befintlig tillgång av rårör- och råbetsocker och förmånssocker har raffinerats.

⁽¹⁾ EGT L 229, 17.8.1991, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 190, 22.7.1975, s. 36.

32. Till och med regleringsåret 1994/95 beviljades ett gemenskapsstöd för anpassning till raffineringindustrin av förmånsrörsocker samt av rårör- och råbetsocker odlat inom gemenskapen. Hittills kunde stödet justeras för ett visst regleringsår beroende på lagringsavgiften för detta år eller beroende på ändrade raffinering marginaler förorsakade av de priser som fastställs för regleringsåret i fråga. Erfarenheterna visar att det finns goda skäl att behålla detta stödssystem. Eftersom ändringar i lagringsavgiften direkt påverkar raffinering marginalen är det lämpligt att införa ett system om obligatorisk justering av anpassningsstödet beroende på ändrade avgifter för raffineringen av råsocker som prisgaranterats av gemenskapen eller importerats från AVS-stater i form av förmånssocker.
33. Den gemensamma organisationen av marknaden för socker bör samtidigt ta vederbörlig hänsyn till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.
34. Det kan visa sig nödvändigt att vidta vissa övergångsåtgärder, och samma behov kan uppstå vid varje övergång från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår. Bestämmelser bör därför fastställas som gör det möjligt att vidta lämpliga åtgärder.
35. För att underlätta tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning bör regler etableras för ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för en förvaltningskommitté för socker.
36. Produktionen av betor i Italien möter vissa svårigheter, om än mindre och mindre, i den norra och mellersta delen av landet, på grund av särskilda villkor och storleken på gårdarna, bl.a. vid tillämpning av moderna produktionsmetoder. Av strukturella skäl kvarstår dessa svårigheter i den sydliga delen som för övrigt anses vara mindre gynnad vad gäller utveckling och strukturell anpassning. Betodlingen är i dessa regioner absolut nödvändig särskilt för regeneration av lerjorden och för att undvika en återgång till ensidig odling. Det är därför lämpligt att Italien dels för sina norra och mellersta regioner tillåts bevilja ett nationellt stöd som är avtagande under fem regleringsår dels i sina sydliga regioner

beviljar ett sådant stöd som under sex regleringsår minskas med ett fast belopp jämfört med regleringsåret 1994/95.

37. Enligt artikel 110 i Anslutningsakten för Spanien och Portugal, gavs Spanien tillstånd att bevilja nationellt anpassningsstöd till producenter av A- och B-betor till och med 31 december 1995. Med beaktande av de svårigheter som ännu föreligger, bör tillståndet att ge ut nationellt stöd bibehållas efter den 31 december 1995 för en begränsad period och avtagande.
38. Rörsockersektorn i Spanien konfronteras med särskilda svårigheter för att hålla sig kvar i jämförelse med andra sektorer. För att möjliggöra ett bibehållande av denna begränsade produktion bör ett nationellt stöd om 6 euro per 100 kg vitsocker från denna sektor tillåtas.
39. Gemenskapens anslutning till Internationella sockeravtalet kan innebära att särskilda åtgärder behöver vidtas för att göra det möjligt för gemenskapen att genomföra de åtaganden som gjorts i detta avtal. Det bör därför vara möjligt att med stöd av denna förordning vidta lämpliga åtgärder.
40. Enligt artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽¹⁾, skall medlemsstaternas utgifter för att fullgöra de förpliktelser som följer av tillämpningen av denna förordning betalas av gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Den gemensamma organisation av marknaden för socker som införs genom denna förordning skall omfatta följande varor:

KN-nummer	Varubeskrivning
a) 1701	Socker från sockerrör eller sockerbetor samt kemiskt ren sackaros, i fast form
b) 1212 91 1212 92 00	Sockerbetor Sockerrör
c) 1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker

⁽¹⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1258/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 103).

KN-nummer	Varubeskrivning
d) 1702 20 1702 60 95 1702 90 99	Lönnsocker och sirap av lönnsocker Annat socker i fast form och sirap, inte innehållande tillsats av aromämnen eller färgämnen, med undantag av laktos, glukos, maltodextrin och isoglukos
1702 90 60	Konstgjord honung, även blandad med naturlig honung
1702 90 71	Sockerkulör innehållande minst 50 viktprocent sackaros beräknat på torrvaran
2106 90 59	Annan sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen än isoglukos, laktos, glukos och maltodextrin
e) 2303 20	Betmassa, bagass och annat avfall från sockerframställning
f) 1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukos
g) 2106 90 30	Isoglukossirap med tillsats av aromämnen eller färgämnen
h) 1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirap

2. I denna förordning avses med

- vitsocker*: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller minst 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,
- råsocker*: socker utan tillsats av aromämnen, färgämnen eller andra ämnen och som i torrt tillstånd innehåller mindre än 99,5 viktprocent sackaros, fastställt enligt polarisationsmetoden,
- isoglukos*: produkt framställd på basis av glukos eller polymerer därav som i torrt tillstånd innehåller minst 10 viktprocent fruktsocker,
- inulinsirap*: en produkt som erhålls omedelbart efter hydrolys av inulin eller oligofruktos och som i torrt tillstånd innehåller minst 10 % fruktos i fri form eller som sackaros,
- A-socker* och *A-isoglukos*: den mängd socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar inom ramen för sin A-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,
- B-socker* och *B-isoglukos*: den mängd socker och isoglukos som företaget i fråga tillverkar utöver sin A-kvot men inom ramen för summan av sin A-kvot och B-kvot och som hänför sig till ett visst regleringsår,
- C-socker* och *C-isoglukos*: den mängd socker eller isoglukos vars produktion hänför sig till ett visst regleringsår och som producerats antingen av ett företag utöver summan av dess

A- och B-kvoter eller av ett företag som inte har någon kvot,

- A-betor*: alla betor som förädlas till A-socker,
- B-betor*: alla betor som förädlas till B-socker,
- A-inulinsirap*: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker-/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats inom ramen för företagets A-kvot,
- B-inulinsirap*: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker-/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår producerats utöver företagets A-kvot, dock utan att överskrida summan av dess A- och B-kvoter,
- C-inulinsirap*: varje kvantitet inulinsirap, uttryckt som socker-/isoglukosekvivalent, som under ett visst regleringsår antingen har producerats utöver summan av det aktuella företagets A- och B-kvoter eller har tillverkats av ett företag som inte har några kvoter.

KAPITEL II

PRISER

Artikel 2

- Regleringsåret skall för samtliga varor som räknas upp i artikel 1 börja den 1 juli och utlöpa den 30 juni påföljande år.
- Ett riktpreis skall varje år fastställas för vitsocker. Detta pris skall gälla för vitsocker av den standardkvalitet som interventionspriset avser, oförpackat, fritt fabrik och lastat på ett transportmedel efter köparens val.
- Riktpriset på vitsocker skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget en gång per år på samma gång som interventionspriset för vitsocker.

Artikel 3

- För vitsocker skall varje år fastställas
    - ett interventionspris för områden utan underskott,
    - ett härlett interventionspris för vart och ett av underskottsområdena.
  - Ett interventionspris skall varje år fastställas för råsocker. Detta pris skall beräknas på grundval av interventionspriset på vitsocker och med beaktande av standardbelopp för bearbetning och utbyte.
- Om det visar sig nödvändigt att saluföra råsocker som har framställts i ett underskottsområde, får ett härlett interventionspris fastställas för sådant socker.
- De interventionspriser som avses i punkterna 1 och 2 skall tillämpas på oförpackat socker, fritt fabrik, lastat på ett transportmedel efter köparens val.

De skall gälla för vitsocker och råsocker av en bestämd standardkvalitet.

4. Interventionspriset på vitsocker skall fastställas före den 1 augusti för det regleringsår som börjar den 1 juli påföljande år, i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget.

Enligt samma förfarande skall rådet fastställa den standardkvalitet för vilken detta pris skall gälla.

5. Rådet skall, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, fastställa interventionspriset på råsocker och de härledda interventionspriserna en gång årligen samtidigt som det fastställer interventionspriset på vitsocker.

Enligt samma förfarande skall rådet fastställa den standardkvalitet för vilken interventionspriset på vitsocker skall gälla.

Artikel 4

1. Ett baspris skall varje år fastställas för betor. Det skall gälla för ett bestämt leveranssteg och en bestämd standardkvalitet.

2. Det baspris som avses i punkt 1 skall fastställas med beaktande av interventionspriset på vitsocker och standardbelopp för

- förädlingsmarginalen,
- sockerutbytet,
- företagets intäkter från försäljning av melass,
- i förekommande fall kostnaderna för leverans av betor till företagen.

3. Baspriset på betor skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget samtidigt som interventionspriset på vitsocker.

Enligt samma förfarande skall rådet fastställa leveranssteg och standardkvaliteten på betor.

Artikel 5

1. Ett minimipris på A-betor och ett minimipris på B-betor skall fastställas årligen samtidigt som interventionspriset på vitsocker.

Dessa priser skall gälla samma leveranssteg och standardkvalitet som baspriset på betor.

2. Minimipriset på A-betor skall vara lika med 98 % av baspriset på betor.

Med förbehåll för tillämpningen av artikel 33 skall minimipriset på B-betor vara lika med 68 % av baspriset på betor.

3. För de områden för vilka det fastställs ett härlett interventionspris för vitsocker skall minimipriserna på A-betor och B-betor höjas med ett belopp som är lika med skillnaden

mellan det härledda interventionspriset för området i fråga och interventionspriset omräknat med koefficienten 1,30.

4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa minimipriserna på betor.

Artikel 6

1. Utan att det påverkar vad som sägs i artikel 39 och i de bestämmelser som antagits med stöd av artikel 32, skall sockerfabrikanterna vara skyldiga att betala lägst ett minimipris med sådana pristillägg eller prisavdrag som motsvarar avvikelser från standardkvaliteten, när de köper betor som

- a) är lämpade för förädling till socker, och
- b) är avsedda för förädling till socker.

2. Det minimipris som avses i punkt 1 skall vara följande:

- a) I områden utan underskott skall det motsvara
  - minimipriset på A-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,
  - minimipriset på B-betor, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.
- b) I underskottsområden skall det motsvara
  - minimipriset på A-betor omräknat i enlighet med artikel 5.3, när det är fråga om betor som skall förädlas till A-socker,
  - minimipriset på B-betor omräknat i enlighet med artikel 5.3, när det är fråga om betor som skall förädlas till B-socker.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel och storleken på pristilläggen och prisavdragen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 7

1. Branschavtal och kontrakt som ingåtts mellan köpare och säljare av betor skall stå i överensstämmelse med vissa rambestämmelser, särskilt med avseende på villkoren för köp, leverans och mottagande av, samt betalning för, betor.

2. Villkoren för köp av sockerrör skall anges i branschavtal mellan odlare av sockerrör och tillverkare av socker inom gemenskapen.

Villkoren för köp av de jordbruksbasprodukter som skall användas för att tillverka inulinsirap skall fastställas i branschöverenskommelser mellan odlarna av dessa basprodukter i gemenskapen och tillverkarna av inulinsirap.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen utfärda allmänna tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt de rambestämmelser som avses i punkt 1.

4. Vid behov skall tillämpningsföreskrifter till punkterna 1 och 2 utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

5. Om branschavtal saknas får medlemsstaten i fråga inom ramen för denna förordning vidta de åtgärder som behövs för att skydda berörda parter intressen.

Medlemsstaten skall i så fall genast informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits med stöd av första stycket.

6. Förordning (EG) nr 952/97 skall inte tillämpas på sockerbetor under den period som anges i artikel 26.1.

Artikel 8

1. Ett system med kompensation för lagringskostnader innefattande ersättning med ett standardbelopp som finansieras genom en särskild avgift, skall införas på de villkor som anges i denna artikel.

2. Kostnaderna för lagring av vissa varor som tillverkats av betor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen skall ersättas av medlemsstaterna med ett fast belopp. De varor som berörs av detta är

- vitsocker,
- råsocker,
- sirap som erhållits före kristalliseringsstadiet,
- sirap som erhållits genom upplösning av kristalliserat socker.

Medlemsstaterna skall ta ut en avgift av varje sockertillverkare, efter omständigheterna,

- per viktenhet tillverkat socker, eller
- per viktenhet av sådan sirap enligt första stycket som framställts före kristalliseringsstadiet och saluförts i obearbetat skick.

Beloppet för ersättningen skall vara densamma i hela gemenskapen. Denna regel om enhetlighet skall gälla också i fråga om avgiften.

3. Punkt 2 skall inte tillämpas på sådant socker med tillsats av arom- eller färgämnen som omfattas av KN-nr 1701 i den kombinerade nomenklaturen, inte heller på sådan sirap med tillsats av arom eller färgämnen som omfattas av KN-nr 2106 90 59.

4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen

- a) utfärda allmänna tillämpningsföreskrifter till denna artikel,
- b) fastställa ersättningsbeloppet samtidigt som de härledda interventionspriserna.

5. Avgiftens storlek skall fastställas årligen i enlighet med förfarandet i artikel 48. Övriga tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas enligt samma förfarande.

Artikel 9

1. Det interventionsorgan som varje sockerproducerande medlemsstat utsett har under hela regleringsåret skyldighet att, på de villkor som skall fastställas i enlighet med punkterna 5 och 6, köpa in allt vitsocker och råsocker, framställt av betor och sockerrör som skördats inom gemenskapen, som interventionsorganet blir erbjudet att köpa, förutsatt att ett avtal avseende lagring av sockret i fråga dessförinnan ingåtts mellan säljarna och interventionsorganet.

Interventionsorganen skall, allt efter omständigheterna, köpa in till det interventionspris eller det härledda interventionspris som gäller för det område i vilket sockret befinner sig vid tidpunkten för köpet. Om kvaliteten på sockret avviker från den standardkvalitet för vilken interventionspriset fastställts, skall detta pris justeras genom tillägg eller avdrag.

2. Beslut får fattas om att låta ett bidrag utgå för socker som uppfyller kriterierna enligt artikel 23.2 i fördraget och som har blivit otjänligt för konsumtion.

3. Beslut får fattas om att bevilja produktionsbidrag för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a, 1.1 f och 1.1 h och för sirap enligt artikel 1.1 d som uppfyller kriterierna i artikel 23.2 i fördraget och som används vid tillverkningen av vissa produkter inom den kemiska industrin.

4. Lämpliga åtgärder skall vidtas i fråga om transport- och lagringskostnader för socker som producerats i de franska utomeuropeiska departementen så att detta socker kan saluföras i gemenskapens europeiska områden.

I den utsträckning det behövs för att säkra leveranserna till raffinaderierna skall råsocker som framställts ur sockerbetor som skördats i gemenskapen kunna omfattas av de åtgärder som anges i första stycket.

När denna artikel tillämpas skall med "raffinaderi" avses en produktionsenhet vars verksamhet uteslutande består i att raffinera antingen råsocker eller sirap som framställts före kristalliseringsstadiet.

5. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa tillämpningsföreskrifter till punkt 1–4, vilka får avvika från artikel 8 såvitt avser tillämpningen av punkt 4, samt de kemiska produkter som avses i punkt 3.

6. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48 och skall särskilt avse

- de minimikvaliteter och minimikvantiteter som krävs för intervention,
- de pristillägg och prisavdrag som skall gälla vid intervention,
- förfarandena vid och villkoren för interventionsorganens övertagande,
- villkoren för att bevilja tilläggsbelopp och storleken på sådana tilläggsbelopp,
- villkoren för att bevilja produktionsbidrag och storleken på sådana bidrag,
- de åtgärder som avses i punkt 4 andra stycket.

Artikel 10

1. I syfte att bidra till att säkra försörjningen av gemenskapen i dess helhet eller av något av dess områden, skall rådet, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, besluta om de villkor på vilka särskilda interventionsåtgärder får vidtas om artikel 22 tillämpas.

Sådana åtgärder får emellertid inte leda till att sockerproducenterna inom gemenskapen blir tvungna att sälja socker till interventionsorganen.

2. Arten av, och tillämpningsområdet för, sådana interventionsåtgärder skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 11

1. Interventionsorganen får endast sälja socker till ett pris som är högre än interventionspriset.

Beslut kan emellertid fattas om att interventionsorganen får sälja socker till ett pris som är lika eller lägre än interventionspriset om sockret är avsett

- för djurfoder, eller
- för export, antingen i obearbetat skick eller efter förädling till sådana varor som räknas upp i bilaga II till fördraget eller till sådana varor som räknas upp i bilaga I till denna förordning.

2. Utan hinder av punkt 1 kan det beslutas att interventionsorganen skall ställa socker i obearbetat skick till välgörenhetsorganisationers förfogande för gratis distribution – i den mån dessa är godkända av medlemsstaten i fråga eller, om något godkännande av sådana organisationer inte har lämnats i den medlemsstaten, av kommissionen – till ett pris som understiger interventionspriset eller gratis när organisationerna är aktivt engagerade i enstaka aktioner för katastrofhjälp och sockret är avsett för konsumtion på gemenskapens inre marknad.

3. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen anta allmänna bestämmelser för försäljningen av sådana produkter som har varit föremål för interventionsåtgärder.

4. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas och beslutet att ställa socker till förfogande på det sätt som anges i punkt 2 skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 12

1. För att säkra den normala försörjningen av gemenskapen i dess helhet eller av något av dess områden skall en ständig skyldighet gälla att på gemenskapens europeiska territorium hålla minimilager

- a) av betsocker som har producerats i gemenskapen,
- b) av rörsocker som har producerats i de franska utom-europeiska departementen samt av sådant förmånssocker som avses i artikel 40.

Minimilagret av det socker som avses i a ovan skall på ett bestämt datum vara lika med en procentandel av den A-kvot som tilldelats vart och ett av de sockertillverkande företagen

eller lika med samma procentandel av företagets produktion av A-socker, om denna är lägre än dess A-kvot.

Den fastställda procentandelen får reduceras.

Minimilagret av det socker som avses i b ovan skall vara lika med en procentandel av den kvantitet av det aktuella sockret som ett företag har raffinerat under en given period.

2. Rådet skall, med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna artikel och särskilt fastställa den tidpunkt och den procentandel som avses i punkt 1 andra stycket samt den procentandel och den period som avses i punkt 1 fjärde stycket.

Enligt samma förfarande får en skyldighet som motsvarar skyldigheten att hålla minimilager fastställas med avseende på de produkter som anges i artikel 1.1 f och 1.1 h.

3. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel och särskilt storleken på reduktionen av den procentandel som avses i punkt 1 tredje stycket, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

KAPITEL III

HANDEL MED TREDJE LAND*Artikel 13*

1. Vid import till eller export från gemenskapen av någon av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h skall en importlicens respektive en exportlicens framläggas.

Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till varje sökande, oavsett dennes etableringsort inom gemenskapen och utan att detta påverkar åtgärder som vidtas för att tillämpa artiklarna 17 och 18.

Import- och exportlicenser skall gälla inom hela gemenskapen. Sådana licenser skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerats eller exporterats under licensens giltighetstid. Utom i händelse av force majeure, skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs eller endast genomförs delvis under licensens giltighetstid.

2. I enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 48

- a) får det system som avses i punkt 1 utvidgas till att omfatta de produkter som förtecknas i artikel 1.1 e,
- b) skall licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter till denna artikel antas, vilka bl.a. kan omfatta en tidsfrist för utfärdandet av licenser.

Artikel 14

1. Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som förtecknas i artikel 1.

2. För att säkerställa att gemenskapsmarknaden genom import från tredje land är tillräckligt försörjd med råsocker för raffinering enligt KN-numren 1701 11 10 och 1701 12 10 och med melass enligt KN-nummer 1703 får kommissionen, enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 48, genom undantag från bestämmelserna i punkt 1 helt eller delvis tills vidare upphöra med tillämpningen av importtull på dessa produkter och fastställa bestämmelser om sådant eventuellt tillämpningsuppehåll.

Sådant tillämpningsuppehåll får gälla under den period under vilken världsmarknadspriset plus importtullen enligt Gemensamma tulltaxan

- när det gäller råsocker, överstiger interventionspriset för produkten,
- när det gäller melass, överstiger den prisnivå som motsvarar det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund för beräkning av intäkter från försäljning av melass i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.2.

Artikel 15

1. För att förhindra eller motverka de negativa effekter på gemenskapsmarknaden som kan bli följden av import av vissa jordbruksprodukter, skall en tilläggsstull betalas vid import av en eller flera sådana produkter till den tullsats som fastställs i den gemensamma tulltaxan, om de villkor som anges i artikel 5 i det jordbruksavtal som slöts i enlighet med artikel 300 i fördraget inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan har uppfyllts, med undantag för det fall det är osannolikt att importen kommer att störa gemenskapsmarknaden eller om effekterna skulle bli oproportionerliga i förhållande till det avsedda syftet.

2. De utlösande priserna, som utgör den övre gränsen för när en tilläggsimporttull får tas ut, skall vara de utlösande priser som gemenskapen anmäler till WTO.

De utlösande kvantiteter som måste överskridas för att en tilläggsimporttull skall tas ut skall bestämmas på grundval av särskilt importen till gemenskapen under de tre år som föregår det år då de negativa effekter som avses i punkt 1 uppstår eller sannolikt kommer att uppstå.

3. De importpriser som skall beaktas vid uttag av en tilläggsimporttull skall bestämmas på grundval av cif-importpriserna för det aktuella partiet.

Cif-importpriserna skall för detta ändamål kontrolleras mot de representativa priserna för produkten på världsmarknaden eller på gemenskapens importmarknad för den produkten.

4. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter till denna artikel i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48. I sådana tillämpningsföreskrifter skall bl.a. anges

- a) de produkter för vilka tilläggsimporttullarna får tas ut enligt artikel 5 i jordbruksavtalet,

- b) de övriga kriterier som krävs för tillämpningen av punkt 1 i enlighet med artikel 5 i jordbruksavtalet.

Artikel 16

När det gäller melass skall

- det världsmarknadspris som avses i artikel 14.2, och
- det representativa pris som avses i artikel 15.3,

gälla för en standardkvalitet.

Standardkvaliteten får fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

Artikel 17

1. De tullkvoter för produkter enligt artikel 1 som följer av avtal som sluts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan skall öppnas och förvaltas i enlighet med tillämpningsföreskrifter som antagits i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

2. Kvoter får förvaltas med användning av en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- En metod som är grundad på i vilken ordningsföljd ansökningarna inkommer (metoden "först till kvarn").
- En metod enligt vilken kvoter fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna enligt inkomna ansökningar (metoden "samtidig behandling").
- En metod grundad på traditionella handelsflöden (metoden "traditionella/nya mönster").

Andra lämpliga metoder får antas.

De får inte medföra diskriminering mellan de berörda aktörerna.

3. Den förvaltningsmetod som antas skall, i förekommande fall, lägga vederbörlig vikt vid försörjningsbehoven på gemenskapsmarknaden och behovet att säkra nämnda marknadsjämvikt, samtidigt som den kan utgå från de metoder som tidigare har tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som sluts inom ramen för förhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De tillämpningsföreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, vid behov lämpligt fördelade över året, om den förvaltningsmetod som skall användas samt skall i förekommande fall innehålla bestämmelser om

- a) garantier som täcker produktens art, avsändningsplats och ursprung,
- b) erkännande av de dokument som används för kontroll av de garantier som avses i a, och
- c) de villkor på vilka importlicenser utfärdas samt deras giltighetstid.

Artikel 18

1. I den mån som krävs för att det skall vara möjligt att utan vidare förädling eller i form av varor enligt bilaga I exportera de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d på grundval av noteringar eller priser på världsmarknaden för de produkter som avses i artikel 1.1 a och 1.1 c och inom de gränser som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget, får skillnaden mellan dessa noteringar eller priser och priserna inom gemenskapen utjämnas genom exportbidrag.

Eyportbidrag för råsocker får inte vara högre än det exportbidrag som lämnas för vitsocker.

2. Bestämmelser får fastställas om exportbidrag för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h som exporteras utan vidare förädling eller i form av de varor som anges i bilaga I.

Vid fastställandet av exportbidraget för varje 100 kg torrsubstans skall särskild hänsyn tas till

- a) det exportbidrag som gäller vid export av produkter enligt KN-nummer 1702 30 91,
- b) det exportbidrag som gäller vid export av de produkter som avses i artikel 1.1 d,
- c) de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten.

3. Det exportbidrag som gäller för produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av varor enligt bilaga I skall inte vara högre än det exportbidrag som gäller vid export av sådana produkter utan vidare förädling.

4. Den metod som antas för fördelning av kvantiteter som berättigar till exportbidrag skall vara den metod

- a) som är bäst lämpad med hänsyn till produktens art och situationen på den aktuella marknaden och som gör det möjligt att utnyttja de disponibla resurserna på effektivaste sätt, med beaktande av gemenskapsexportens effektivitet och struktur, utan att detta medför diskriminerande behandling mellan små och stora aktörer,
- b) som ur administrativ synpunkt är minst besvärlig för aktörerna med hänsyn till förvaltningskraven,
- c) som förhindrar diskriminering mellan de berörda aktörerna.

5. Exportbidrag skall vara desamma för hela gemenskapen. De får variera beroende på destination, om situationen på världsmarknaden eller de särskilda behoven på vissa marknader gör detta nödvändigt.

Exportbidrag skall fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48. Exportbidrag får fastställas

- a) med regelbundna intervaller,
- b) genom anbudsinfordran för de produkter för vilka detta förfarande tidigare har föreskrivits.

Exportbidrag som fastställs med regelbundna intervaller får om nödvändigt under mellantiden justeras av kommissionen, antingen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ.

Anbud som inges som svar på en infordran skall beaktas endast om en säkerhet ställs. Utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om anbudsgivare inte har fullgjort eller endast delvis har fullgjort de skyldigheter som ålagts dem.

Dessutom skall bestämmelserna i artikel 19, 20 och 21 om produkter enligt artikel 1.1 a, 1.1 c och 1.1 d som inte denaturerats och som exporteras utan vidare förädling tillämpas.

6. Vid fastställandet av bidragsbeloppet skall särskild hänsyn tas till behovet att upprätta balans mellan användningen av gemenskapens basjordbruksprodukter för export som förädlade varor till tredje land och användningen av produkter från sådant tredje land för aktiv förädling.

7. Exportbidrag för produkter som förtecknas i artikel 1 och som exporteras utan vidare förädling skall endast beviljas på ansökan och efter framläggande av gällande exportlicens.

8. Det exportbidragsbelopp som gäller vid export av produkter enligt artikel 1 som exporteras utan vidare förädling skall vara det belopp som gäller den dag då licensansökan inkommer och, när det gäller differentierade bidrag, det belopp som gäller samma dag

- a) för den destination som anges i licensen, eller
- b) för den verkliga destinationen om den inte är samma destination som den som anges i licensen. I sådant fall skall gällande belopp inte överstiga det belopp som gäller för den destination som anges i licensen.

Lämpliga bestämmelser får antas för att förhindra missbruk av den flexibilitet som medges enligt denna punkt.

9. Tillämpningsområdet för punkterna 7 och 8 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93 (1) utvidgas till att omfatta produkter enligt artikel 1 som exporteras i form av de varor som förtecknas i bilaga I.

10. När det gäller produkterna som förtecknas i artikel 1 för vilka exportbidrag utbetalas inom ramen för livsmedelsbistånd får punkterna 7 och 8 åsidosättas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

11. Exportbidraget skall utbetalas efter framläggande av bevis på att

- produkterna har exporterats från gemenskapen, och
- när det gäller ett differentierat exportbidrag, produkterna har anlänt till den destination som anges i licensen eller en annan destination för vilket ett exportbidrag har fastställts, utan inverkan på punkt 8 första stycket b. Undantag från denna bestämmelse får medges i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48, förutsatt att villkor som erbjuder likvärdiga garantier fastställs.

(1) EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2491/98 (EGT L 309, 19.11.1998, s. 28).

Kompletterande bestämmelser får antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

12. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras icke denaturerade i naturligt tillstånd om de inte, beroende på omständigheterna, har

- a) framställts av sockerbetor eller sockerrör som skördats inom gemenskapen,
- b) importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 40,
- c) framställts av en av de produkter som importerats i enlighet med artikel 40.

13. Exportbidrag skall inte beviljas för produkter som exporteras icke denaturerade i sådant naturligt tillstånd som avses i artikel 1.1 c och 1.1 d och som inte har sitt ursprung inom gemenskapen eller som inte har framställts av socker som importerats till gemenskapen i enlighet med bestämmelserna i punkt 12 b eller av de produkter som avses i punkt 12 c.

14. Efterlevandet av de volymgränser som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget skall säkerställas på grundval de exportlicenser som utfärdas för de referensperioder som avses däri och som gäller för de aktuella produkterna.

15. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, inbegripet bestämmelser om omfördelning av exporterbara kvantiteter som inte fördelats eller inte utnyttjats, och ändring av bilaga I skall antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48. Föreskrifter för tillämpningen av punkt 6 på de produkter som avses i artikel 1 och som exporteras i form av de varor som avses i bilaga I skall emellertid antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i förordning (EG) nr 3448/93.

Artikel 19

1. Denna artikel skall tillämpas vid fastställandet av exportbidrag för icke denaturerade produkter som avses i artikel 1.1 a och som exporteras i naturligt tillstånd.

2. Vad avser det periodiska fastställandet av exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

- a) Exportbidraget skall fastställas varannan vecka.

Sådant fastställande får emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48 om det konstateras att det inte finns något disponibelt sockeröverskott inom gemenskapen för export på grundval av världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

- b) Vid fastställandet av exportbidrag skall situationen på gemenskapsmarknaden och världsmarknaden för socker beaktas, och särskilt följande faktorer:

— Interventionspriset för vitsocker i det gemenskapsområde med det största överskottet eller interventionspriset

för råsocker i det gemenskapsområde som anses vara representativt för exporten av denna typ av socker.

- Kostnaderna för att transportera socker från de områden som avses i första strecksatsen till exporthamnar eller andra utförselorter inom gemenskapen.
- Handelskostnader och eventuella kostnader för omlastning, transport och förpackning i samband med saluföring av socker på världsmarknaden.
- Noteringar eller priser för socker på världsmarknaden.
- Den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

3. Om exportbidraget fastställs genom anbud för de produkter som avses i artikel 1.1 a gäller följande:

- a) Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.
- b) Medlemsstaterna behöriga myndigheter skall infordra anbud i enlighet med ett instrument som är juridiskt bindande i alla medlemsstater. I detta instrument skall villkoren för anbudsinfordran fastställas. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.
- c) Villkoren i anbudsinfordran skall omfatta en tidsfrist för ingivandet av anbud. Det högsta bidragsbeloppet för den aktuella infordran skall fastställas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 48 inom tre arbetsdagar efter tidsfristens utgång och mot bakgrund av de inkomna anbuden. Vid beräkning av det högsta beloppet skall hänsyn tas till försörjningssituationen och priserna inom gemenskapen, priser och potentiella avsättningsmöjligheter på världsmarknaden och kostnader i samband med export av socker.

Ett största antal ton får fastställas i enlighet med samma förfarande.

- d) Om export kan genomföras på grundval av ett exportbidrag som är lägre än det som följer av att beakta skillnaden mellan priser inom gemenskapen och världsmarknadspriser och om exporten avser en särskild destination, kan medlemsstaternas behöriga myndigheter bli tvungna att utfärda en särskild anbudsinfordran vars villkor skall inbegripa

- möjligheten att inge anbud när som helst till dess att anbudsförandet har avslutats, och
- ett högsta bidragsbelopp som beräknats mot bakgrund av kraven i samband med den aktuella exporten.

- e) Om bidragsbeloppet i ett anbud

- överstiger det fastställda högsta beloppet, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter avslå anbudet,
- inte överstiger det högsta bidragsbeloppet, skall dessa myndigheter fastställa bidragsbeloppet till ett belopp som motsvarar det bidragsbelopp som anges i det aktuella anbudet.

4. För exportbidrag för råsocker gäller följande:
- Det skall fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68⁽¹⁾.
  - Exportbidrag som fastställs periodiskt i enlighet med punkt 2 a
    - får inte vara högre än 92 % av exportbidraget för vitsocker under samma period, denna gräns skall emellertid inte gälla för exportbidrag för kandissocker,
    - skall för varje aktuell exporttransaktion multipliceras med en omräkningsfaktor som erhålls genom att avkastningen av det exporterade råsockret, beräknad i enlighet med bestämmelserna i artikel 1 i förordning (EEG) nr 431/68, divideras med 92.
  - Det högsta belopp som fastställs i enlighet med punkt 3 c inom ramen för ett anbud får inte vara högre än 92 % av det högsta belopp som samtidigt fastställs för vitsocker i enlighet med samma punkt.

Artikel 20

- För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 c och som exporteras i naturligt tillstånd, skall exportbidraget fastställas varje månad med beaktande av
  - det pris för melass som under det aktuella sockerregleringsåret används som grund vid beräkningen av intäkten vid försäljning av melass i enlighet med artikel 4.2,
  - priser och potentiella avsättningsmöjligheter för melass på gemenskapsmarknaden,
  - noteringar och priser för melass på världsmarknaden, och
  - den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.

Sådant fastställande får emellertid avbrytas i enlighet med förfarandet i artikel 48 om det konstateras att det inte finns något melassöverskott disponibelt inom gemenskapen för export på grundval av världsmarknadspriser. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

- Under särskilda omständigheter får bidragsbeloppet fastställas genom anbud för vissa kvantiteter och vissa områden inom gemenskapen. Syftet med anbudet skall vara att fastställa bidragsbeloppet.

De berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter skall infordra anbud på grundval av ett tillstånd vari villkoren för anbudsinfordran fastställs. Dessa villkor måste garantera lika tillträde för alla personer som är etablerade inom gemenskapen.

Artikel 21

- För icke denaturerade produkter som anges i artikel 1.1 d och som exporteras i naturligt tillstånd, skall ett basbelopp för exportbidraget fastställas varje månad.

⁽¹⁾ EGT L 89, 10.4.1968, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

Sådant periodiskt fastställande kan emellertid avbrytas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 48 om det periodiska fastställandet av exportbidraget för vitsocker som inte är vidare förädlad tills vidare avbryts. I sådant fall skall exportbidrag inte beviljas.

- Basbeloppet för exportbidraget för de produkter som avses i punkt 1, med undantag för sorbos, skall vara lika med en hundradel av ett belopp som erhållits genom beaktande av

- skillnaden mellan interventionspriset för vitsocker i det område i gemenskapen som har det största överskottet den månad då basbeloppet fastställs, och noteringarna och priserna för vitsocker på världsmarknaden,
- behovet att upprätta balans mellan
  - användningen av basprodukter från gemenskapen i framställningen av förädlade varor för export till tredje land, och
  - användningen av produkter från tredje land som införts i enlighet med bestämmelser om aktiv förädling.

- När det gäller sorbos skall basbeloppet för exportbidraget vara lika med basbeloppet för exportbidraget minus en hundradel av det produktionsbidrag som gäller i enlighet med förordning (EEG) nr 1010/86⁽²⁾ för de produkter som förtecknas i bilagan till den förordningen.

- Tillämpningen av basbeloppet för exportbidraget får begränsas till vissa av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 d.

Artikel 22

- I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaderna för socker skall fungera korrekt får rådet, i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, på kommissionens förslag, helt eller delvis förbjuda tillämpningen av bestämmelser om aktiv förädling

- på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 a och 1.1 d, och
- i särskilda fall, på de produkter som förtecknas i artikel 1.1 och som är avsedda för framställning av de varor som förtecknas i bilaga I.

- Om den situation som avses i punkt 1 uppstår utomordentligt akut och gemenskapsmarknaden störs eller sannolikt kommer att störas genom aktiv eller passiv förädling, skall kommissionen genom undantag från punkt 1 besluta om de nödvändiga åtgärderna, på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Rådet och medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft med omedelbar verkan och gälla i högst 6 månader. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom en vecka från och med mottagandet av begäran.

⁽²⁾ EGT L 94, 9.4.1986, s. 9. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2074/98 (EGT L 265, 30.9.1998, s. 8).

3. En medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet inom en vecka från och med under rättelsen därom. Rådet får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva kommissionens beslut. Om rådet inte har agerat inom tre månader skall kommissionens beslut anses vara upphävt.

Artikel 23

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av denna förordning skall införlivas i Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i enlighet med en bestämmelse häri, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- a) Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som tull.
- b) Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 24

1. Om världsmarknadspriset för socker är högre än interventionspriset, får en exportavgift tillämpas på det aktuella sockret. Denna avgift måste tillämpas när cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus ett belopp som är lika med summan av 10 % av interventionspriset och den lagringsavgift som gäller under det aktuella regleringsåret.

Exportavgiften får fastställas genom anbud. Utom i det fall att anbudsförfarande används, skall den avgift som skall tas ut vara den avgift som gäller den dag då exporten genomförs.

2. Om cif-priset för vitsocker eller råsocker är högre än interventionspriset plus ett belopp som är lika med summan av 10 % av interventionspriset och den lagringsavgift som gäller under det aktuella regleringsåret, får rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja ett importstöd för den aktuella produkten.

Om det fastställs att

- a) leveranser till gemenskapen, eller
- b) leveranser till en viktig förbrukningsregion inom gemenskapen,

inte kan säkerställas genom gemenskapens disponibla kvantiteter, skall rådet, på kommissionens förslag i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget, besluta att bevilja importstödet och fastställa villkoren för tillämpningen därav. Dessa villkor skall särskilt avse den kvantitet vitsocker eller råsocker som skall omfattas av stödet, stödets tillämpningsperiod och, i förekommande fall, de importerande regionerna.

3. Följande skall beslutas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48:

- a) De cif-priser som avses i punkterna 1 och 2.
- b) De övriga tillämpningsföreskrifterna till denna artikel.

När det gäller de produkter som avses i artikel 1.1 b, 1.1 c, 1.1 d, 1.1 f, 1.1 g och 1.1 h får liknande bestämmelser som de som avses i punkterna 1 och 2 antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

4. De belopp som följer av tillämpningen av denna artikel skall fastställas av kommissionen. De exportavgifter som fastställs genom anbudsförfarande skall emellertid fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

Artikel 25

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som fastställs i artikel 37.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som sluts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

KAPITEL IV

KVOTERING

Artikel 26

1. Artikel 27–39 skall tillämpas på regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001.

2. Under den tid som avses i punkt 1 utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5 eller av artikel 27.3 artikel 30 och i förekommande fall artikel 28.5 skall A- och B-kvoterna för företag som producerar socker och företag som producerar isoglykos utgöra de som medlemsstaterna har beviljat för regleringsåret 1994/1995.

3. För den period som anges i punkt 1 skall de baskvantiteter för A- och B-produktion av socker och isoglykos som används vid fördelningen av kvoter vara lika med de kvantiteter som anges i artikel 27.3 eller, i tillämpliga fall, 28.2.

4. Under den tid som avses i punkt 1 och utan att det påverkar punkt 5, skall A- och B-kvoterna för företag som producerar inulinsirap utgöra de som medlemsstaterna har beviljat slutgiltigt i enlighet med artikel 29 för regleringsåret 1994/1995. Bestämmelserna i artikel 27 och 30 tillämpas inte på dessa företag.

5. För att gemenskapens åtaganden inom ramen för den jordbruksöverenskommelse som har slutits i enlighet med artikel 300.2 i fördraget skall kunna genomföras kan avsätt-

ningsgarantierna för socker, isoglykos och inulinsirap som producerats inom ramen för kvoterna minskas för ett eller flera av de fastställda regleringsåren.

För tillämpningen av det föregående stycket skall det före 1 oktober för varje regleringsår fastställas en garantimängd inom ramen för kvoterna med ledning av den beräknade produktionen, importen, förbrukningen, lagringen, överföringen och det överskott som kan exporteras samt den förväntade genomsnittliga förlust som belastar systemet för självfinansiering enligt artikel 33 punkt 1 d. När dessa beräkningar visar att det överskott som kan exporteras för regleringsåret i fråga överstiger maximigränsen i överenskommelsen, skall garantimängden minskas med skillnaden i enlighet med förfarandet i artikel 48. Denna skillnad skall fördelas mellan socker, isoglykos och inulinsirap enligt den procentsats som summan av A- och B-kvoterna utgör för var och en av produkterna inom gemenskapen. Därefter fördelas skillnaden per medlemsstat och respektive produkt med hjälp av de fördelingskoefficienter som anges i tabellen som följer.

Områden	1		2		3	
	Koefficienten för socker uttryckt i vitsocker		Koefficienten för isoglykos i torkad form		Koefficienten för inulinsirap i socker/isoglykosekvivalenter	
	Socker A	Socker B	Isoglykos A	Isoglykos B	Inulinsirap A	Inulinsirap B
UEBL ⁽¹⁾	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland	0,169608	0,052188	0,104246	0,024551	—	—
Tyskland (artikel 28 område)	0,055204	0,016986	—	—	—	—
Grekland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrike (moderlandet) ⁽²⁾	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrike (de utomeuropeiska departementen) ⁽²⁾	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederländerna	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (fastlandet)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den självständiga regionen Azorerna)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Förenade kungariket	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Österrike	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

⁽¹⁾ Ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg.

⁽²⁾ Med hänsyn tagen till tillämpningen av artikel 30.3 andra stycket.

Medlemstaten fördelar sedan sin egen skillnad mellan de producentföretag som är etablerade på dess territorium på grundval av förhållandet mellan företagets A- och B-kvot för produkten i fråga och medlemsstatens basmängder eller, när så lämpligt, summan av de A- och B-kvoter som har tilldelats företaget för produkten i fråga.

När produktionen av socker, isuglykos och inulinsirap överstiger garantimängden betraktas det som C-socker, C-isoglykos och C-inulinsirap.

Villkoren för tillämpningen av första stycket liksom minskningen av garantimängden och, när så är nödvändigt, en ändring av denna i syfte att fastställa en garantimängd för följande regleringsår, skall beslutas i enlighet med vad som anges i artikel 48.

6. Rådet skall före den första januari 2001 i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget besluta om den ordning som skall gälla från och med den första juli 2001 för produktionen av socker, isoglukos och inulinsirap.

Artikel 27

1. Medlemsstaterna fördelar i enlighet med detta kapitel inom sitt territorium en A-kvot och en B-kvot mellan varje socker- respektive isoglukosproducerande företag som

- antingen under regleringsåret 1994/1995 erhållit en A-kvot och en B-kvot, eller
- i fråga om Österrike, Finland och Sverige, har producerat socker eller isoglukos under kalenderåret 1994.

2. När det gäller Portugal skall detta land för sin fastlandsregion, på de villkor som anges i detta kapitel och inom ramen för de A- och B-baskvantiteter som fastställs för denna region i punkt 3, fördela en A-kvot och en B-kvot till vart och ett av de företag som är verksamt i regionen och som kommer att kunna påbörja en sockerproduktion.

Innan fördelningen görs kan Portugal använda upp till 10 % av de A- och B-baskvantiteter som fastställs för Portugals fastlandsregion till förmån för A- och B-kvoterna för det företag som är etablerat i den autonoma regionen Azorererna.

3. För tilldelning av A-kvoter och B-kvoter enligt punkt 1 skall följande basmängder gälla:

I. Bas­mängd A

Region	a) Bas­mängd A socker ⁽¹⁾	b) Bas­mängd A isoglukos ⁽²⁾
Danmark	328 000,0	—
Tyskland	1 990 000,0	28 882,0
Grekland	290 000,0	10 522,0
Spanien	960 000,0	75 000,0
Frankrike (moderlandet)	2 530 000,0	15 887,0
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	466 000,0	—
Irland	182 000,0	—
Italien	1 320 000,0	16 569,0
Nederländerna	690 000,0	7 426,0
Österrike	316 529,0	—
Portugal (fastlandet)	63 636,4	8 093,9
Azorererna	9 090,9	—
Finland	133 433,0	10 845,0
Sverige	336 364,0	—
Ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg	680 000,0	56 667,0
Förenade kungariket	1 040 000,0	21 696,0

⁽¹⁾ 1 ton raffinerat socker.

⁽²⁾ 1 ton torrvara.

II. Basmängd B

Region	a) Basmängd B socker (¹)	b) Basmängd B isoglukos (²)
Danmark	96 629,3	—
Tyskland	612 312,9	6 802,0
Grekland	29 000,0	2 478,0
Spanien	40 000,0	8 000,0
Frankrike (moderlandet)	759 232,8	4 135,0
Frankrike (utomeuropeiska departementen)	46 600,0	—
Irland	18 200,0	—
Italien	248 250,0	3 902,0
Nederländerna	182 000,0	1 749,0
Österrike	73 881,0	—
Portugal (fastlandet)	6 363,6	1 906,1
Azorererna	909,1	—
Finland	13 343,0	1 085,0
Sverige	33 636,0	—
Ekonomiska unionen mellan Belgien och Luxemburg	146 000,0	15 583,0
Förenade kungariket	104 000,0	5 787,0

(¹) I ton raffinerat socker.

(²) I ton torrvara.

4. För den period som avses i artikel 26.1 och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, liksom artiklarna 28 och 30, skall varje sockertillverkande företags och varje isoglukos-tillverkande företags A-kvot och B-kvot vara lika med den A-kvot och B-kvot som tilldelats dem för regleringsåret 1994/1995:

Följande skall emellertid gälla i fråga om sockerproducerande företag med säte i de stater som här anges:

- a) *Österrike*: A- och B-kvoten för det sockerproducerande företaget motsvarar basmängden A respektive basmängden B som fastställts i punkt 3.I a och 3.II a för Österrike.
- b) *Finland*: A- och B-kvoten för det sockerproducerande företaget motsvarar basmängden A respektive basmängden B som fastställts i punkt 3.I a och 3.II a för Finland.
- c) *Sverige*: A- och B-kvoten för det sockerproducerande företaget motsvarar basmängden A respektive basmängden B som fastställts i punkt 3.I a och 3.II a för Sverige.

Dessutom skall i fråga om isoglukosproducerande företag i Finland A- och B-kvoterna motsvaras av basmängderna A respektive B som fastställts i punkt 3.I b och 3.II b för Finland.

5. Om det behövs skall rådet, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, fastställa en standardkvalitet för isoglukos och besluta om kriterier för ett system för omräkning av tillverkade kvantiteter till kvantiteter av denna standardkvalitet.

6. I den utsträckning det behövs skall tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt med avseende på det omräkningssystem som avses i punkt 5, utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 28

1. Utan hinder av vad som föreskrivs i artikel 27.3 upprättas vad avser Tyskland ytterligare en region där kvotsystemet skall tillämpas för de sockerproducerande företag som är etablerade inom nämnda region och som producerade socker före den 1 juli 1990 och därefter har fortsatt att göra det.

Regionen motsvarar vid denna förordnings tillämpning före detta Tyska demokratiska republikens territorium.

2. För tilldelningen av A- och B-kvoter till de företag som anges i punkt 1, skall följande baskvantiteter gälla:

a) Baskvantitet A: 647 703 ton vitt socker.

b) Baskvantitet B: 199 297 ton vitt socker.

3. A-kvoten för varje enskilt sockerproducerande företag som anges i punkt 1 skall bestämmas genom att det berörda sockerproducerande företagens genomsnittliga årsproduktion för regleringsåren 1984/85 till 1988/89, i fortsättningen kallad "referensproduktion", korrigeras med en faktor som uttrycker förhållandet mellan å ena sidan den baskvantitet A som anges i punkt 2 och å andra sidan den totala referensproduktionen vid de företag som är etablerade inom den region som anges i punkt 1.

4. B-kvoten för varje sockerproducerande företag som anges i punkt 1 är lika med 30,77 % av företagets A-kvot fastställd i enlighet med punkt 3.

5. Vad gäller de företag som avses i punkt 1 skall artikel 30 endast gälla överföringar mellan de sockerproducerande företag som anges i punkt 1.

6. Detaljerade regler för tillämpningen av denna artikel skall om nödvändigt antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 48.

Artikel 29

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 skall A-kvoten för vart och ett av de företag som producerar inulinsirap vara lika med dess produktionsvolym under tiden 1 juli 1992–30 juni 1993 i en särskild anläggning som planerats och reserverats för hydrolys av inulin som en del i en fullständig och integrerad bearbetningsprocess som sträcker sig från mottagandet av jordbruksbasprodukten till den slutliga tillverkningen av inulinsirap. Produktionen skall konstateras av den berörda medlemsstaten på villkor som skall fastställas.

2. B-kvoten för vart och ett av de företag som producerar inulinsirap skall vara 23,55 % av den A-kvot som fastställts för företaget i enlighet med punkterna 1 och 3.

3. Den A-kvot som avses i punkt 1 skall vid behov justeras så att summan av A- och B-kvoterna

- inte överstiger 85 %, och
- inte understiger 65 %

av den tekniska produktionskapacitet som installerats i företaget den 1 oktober 1992 för kontinuerlig industriell produktion av inulinsirap i den särskilda anläggning som planerats och reserverats för hydrolys av inulin i enlighet med punkt 1.

Kapaciteten skall fastställas av den berörda medlemsstaten på grundval av den kvantitet jordbruksbasprodukt som dagligen bearbetas till inulinsirap under en produktionsperiod på högst 100 dagar per år.

4. För det konstaterande som avses i punkt 1 skall de företag som den 1 juli 1992 eller senare producerat inulinsirap omedelbart underrätta den medlemsstat i vilken deras verksamhet är belägen om var och en av de hydrolysanläggningar som används för tillverkning i enlighet med punkt 1 av den produkt som definieras i artikel 1.2. Medlemsstaten kan kräva att berörd part lämnar de ytterligare upplysningar som eventuellt kan behövas.

Medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att kontrollera riktigheten i uppgifterna.

När medlemsstaterna fördelar A- och B-kvoterna skall dessa omräknas till socker/isoglukosekvivalenter genom multiplikation av den konstaterade produktionen, uttryckt som torrsubstans, med koefficienten 1,9.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de kvoter som fördelats och till vilka de fördelats och kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt de villkor som avses i punkt 1, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 30

1. Medlemsstaterna får omfördela A-kvoter och B-kvoter mellan företagen på de villkor som anges i denna artikel och med beaktande av samtliga berörda parter intressen, i synnerhet sockerbetsproducenternas och sockerrörsproducenternas.

2. Medlemsstaterna får minska A-kvoten och B-kvoten för vart och ett av de sockertillverkande eller isoglukostillverkande företag som är etablerat på deras territorium med en sammanlagd kvantitet som, för den period som avses i artikel 26.1, inte får överstiga 10 % av den A-kvot eller av den B-kvot som fastställts för vart och ett av företagen i enlighet med artikel 27.

Den övre gräns på 10 % som angetts i första stycket skall inte tillämpas i Italien, Spanien och de franska utomeuropeiska departementen i de fall överföringen av kvoter sker på grundval av omstruktureringsplaner inom sockerbets-, sockerrörs- och sockersektorerna i den aktuella regionen, i den utsträckning det är nödvändigt för att dessa planer skall kunna genomföras. Artikel 9 i förordning (EEG) nr 193/82⁽¹⁾ skall tillämpas för omfördelning av kvoter i Spanien inom ramen för sådana omstruktureringsplaner.

Omstruktureringsplanerna och därmed sammanhängande åtgärder rörande A-kvoterna och B-kvoterna skall utan dröjsmål anmälas till kommissionen.

3. De kvantiteter som har frigjorts ur en A-kvot eller B-kvot skall av medlemsstaterna omfördelas till ett eller flera andra företag, med eller utan egen kvot, som ligger i samma område enligt avgränsningarna i artikel 27.3 som de företag från vilka kvantiteterna frigjorts.

Dock får Frankrike minska de A-kvoter som fastställts i enlighet med artikel 27 för företagen i landets utomeuropeiska departement med sammanlagt högst 30 000 ton vitsocker och sedan omfördela de frigjorda kvantiteterna till ett eller flera andra företag i moderlandet. A-kvoten för vart och ett av de berörda företagen får efter minskningen inte understiga den genomsnittliga sockerproduktion inom ramen för baskvoten som konstaterats för företaget under regleringsåren 1977/78, 1978/79 och 1979/80 i enlighet med förordning (EEG) nr 3330/74⁽²⁾.

4. Rådet skall, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, anta allmänna bestämmelser om förändring av kvoter, särskilt i anslutning till sammanslagningar och försäljningar av företag.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

⁽¹⁾ EGT L 21, 29.1.1982, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 359, 31.12.1974, s. 1. Förordningen ersatt av förordning (EEG) nr 1785/81.

Artikel 31

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får C-socker som inte överförs med stöd av artikel 32, C-isoglukos och C-inulinsirap inte avsättas på gemenskapens inre marknad utan måste exporteras i obearbetat skick före den 1 januari efter utgången av det aktuella regleringsåret.

Artiklarna 8, 9, 18 och 24 skall inte gälla sådant socker och artiklarna 9, 18 och 24 skall inte gälla isoglukos och inulinsirap.

2. Undantagsvis, och endast i den utsträckning det behövs för att säkra gemenskapens försörjning av socker, får beslutas att artikel 24 skall tillämpas på C-socker. I så fall skall på samma gång beslut fattas om att hela kvantiteten av det aktuella C-sockret får slutligt avsättas på den interna marknaden utan att avgiften enligt punkt 3 i denna artikel tas ut.

3. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Dessa bestämmelser skall särskilt innehålla regler om uttagandet av en avgift på sådant C-socker, C-isoglukos och C-inulinsirap enligt punkt 1 för vilket export i obearbetat skick inom den fastlagda tiden inte har bevisats före ett visst datum, som skall fastställas.

Artikel 32

1. Vart och ett av företagen får besluta att helt eller delvis överföra den mängd socker som företaget tillverkar utöver sin A-kvot till påföljande regleringsår, varvid denna tillverkning skall räknas som en del av det årets produktion. Beslutet kan inte återkallas.

Varje företag kan besluta att uppskjuta till följande regleringsår, på detta regleringsårs produktion, hela eller delar av produktionen av A-socker och B-socker som blivit produktion av C-socker genom tillämpning av artikel 26.5. Detta beslut är oåterkalleligt. Dessutom är det inte underställt de eventuella begränsningar som anges i punkt 4 i denna artikel.

2. Företag som beslutar i enlighet med punkt 1 skall

- före den 1 februari informera den berörda medlemsstaten om den eller de kvantiteter socker som skall överföras, och
- åta sig att lagra denna eller dessa överförda kvantiteter under en tid av tolv på varandra följande månader där periodens början ännu inte är fastställd. Den ersättning för lagringskostnader som avses i artikel 8 beviljas även för C-socker enligt tillämpning av artikel 26.5.

Datumet den 1 februari som avses i första stycket första strecksatsen ersätts

a) för företag som är etablerade i Spanien med datumet den 15 april såvitt avser produktion av betsocker och med datumet den 20 juni såvitt avser produktion av rörsocker,

b) för företag som är etablerade i Förenade kungariket med datumet den 15 februari.

För företagen i de franska departementen Guadeloupe och Martinique skall det datum som avses i första stycket första strecksatsen vara den 1 maj.

Om ett företags slutliga produktion för det aktuella regleringsåret blivit mindre än vad som uppskattades när beslutet om överföring fattades, får storleken på den överförda kvantiteten justeras retroaktivt före den 1 augusti påföljande år.

3. I fall av naturkatastrofer såsom exempelvis torka och översvämningar som drabbar en region i gemenskapen och om tillämpningen av artikel 12 inte gör det möjligt att säkerställa den nämnda regionens normala försörjning, kan beslut i enlighet med det i artikel 48 angivna förfarandet fattas om att den obligatoriska lagringsperiod som avses i punkt 2 första stycket andra strecksatsen skall minskas för en så stor mängd socker att den nämnda regionens normala försörjning kan säkerställas.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel, vari kan ingå bestämmelser om en övre gräns för de sockerkvantiteter som får överföras, skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Dessa tillämpningsföreskrifter skall särskilt innehålla en regel om att en avgift skall tas ut på allt sådant socker enligt punkt 2 första stycket andra strecksatsen som avsätts under den föreskrivna lagringsperioden.

Artikel 33

1. Före utgången av varje regleringsår skall följande uppgifter fastställas:

a) Beräknad produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos och A- och B-inulinsirap som hänför sig till regleringsåret i fråga.

b) Beräknad mängd socker, isoglukos och inulinsirap som avyttrats för förbrukning inom gemenskapen under regleringsåret i fråga.

c) Det överskott som kan exporteras, vilket erhålls genom att minska kvantiteten enligt a med kvantiteten enligt b.

d) Beräknad genomsnittlig förlust eller intäkt per ton socker för de exportåtaganden som gjorts med avseende på det aktuella regleringsåret.

Den genomsnittliga förlusten eller intäkten skall vara lika med skillnaden mellan det totala bidragsbeloppet och det totala avgiftsbeloppet för den totala kvantitet för vilken exportåtaganden gjorts.

e) En uppskattning av den totala förlusten eller den totala intäkten, vilken erhålls genom att multiplicera det överskott som avses i c med den genomsnittliga förlust eller intäkt som avses i d.

2. Före utgången av regleringsåret 2000/2001 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26.5 fastställs kumulativt för regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001:

a) Det överskott som kan exporteras, framräknat på grundval av den slutgiltiga produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt, från och med regleringsåret 1994/1995, A- och B-inulinsirap och den slutgiltiga kvantitet socker, isoglukos och, från och med regleringsåret 1994/95, inulinsirap som avsatts för förbrukning inom gemenskapen.

b) Den genomsnittliga förlust eller intäkt per ton socker som uppkommit vid fullgörandet av de totala exportåtagandena i fråga, beräknade i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 d andra stycket.

c) Den totala förlusten eller intäkten, beräknad genom att multiplicera det överskott som avses i a med den genomsnittliga förlusten eller intäkten enligt b.

d) Totalsumman av de basproduktionsavgifter och B-avgifter som tagits ut.

Den beräknade totala förlusten eller intäkten enligt punkt 1 e skall justeras på grundval av skillnaden mellan de belopp som fastställts enligt c och d.

3. Om fastställelsen av de uppgifter som avses i punkt 1, efter justering i enlighet med punkt 2 och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 36.1, resulterar i en beräknad total förlust, skall denna förlust divideras med den beräknade produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A- och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret. Ett belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen som en basproduktionsavgift med avseende på deras produktion av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A- och B-inulinsirap.

Avgiften skall emellertid inte överstiga

— vad gäller sockret i fråga, ett belopp som är lika med 2,0 % av interventionspriset för vitsocker,

— vad gäller inulinsirapen i fråga, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent genom att använda koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för vitsocker, och

— vad gäller isoglukosen i fråga, den del av basproduktionsavgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

4. Om den maximalt tillåtna basproduktionsavgiften inte helt täcker den sammanlagda förlust som avses i punkt 3 första stycket, skall restbeloppet divideras med den beräknade produktionen av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap under det aktuella regleringsåret. Det belopp, som på så sätt räknas

fram, skall tas ut av de tillverkande företagen som B-avgift på deras produktion av B-socker, B-isoglukos och B-inulinsirap.

Om inte annat följer av punkt 5 skall denna avgift emellertid inte överstiga

— vad gäller B-socker, ett belopp som är lika med 30 % av interventionspriset för vitsocker,

— vad gäller B-inulinsirap, uttryckt som socker/isoglukosekvivalent genom tillämpning av koefficienten 1,9, det belopp som högst skall betalas för B-vitsocker, samt

— vad gäller B-isoglukos, den del av B-avgiften som skall betalas av sockertillverkarna.

5. Om det visar sig av de uppgifter som fastställs i enlighet med punkt 1, att den beräknade sammanlagda förlusten för det löpande regleringsåret sannolikt, på grund av det tak som är satt i punkterna 3 och 4 för basproduktionsavgiften och B-avgiften inte kommer att täckas av intäkterna från dessa avgifter, skall det maximala procenttal som anges i punkt 4 första strecksatsen justeras i nödvändig omfattning i syfte att täcka den sammanlagda förlusten, utan att dock tillåtas överstiga 37,5 %.

Det justerade maximala procenttalet för B-avgiften med avseende på det löpande regleringsåret skall fastställas före den 15 september samma regleringsår. Samtidigt skall det procenttal som anges i artikel 5.2 andra stycket ändras därefter.

6. Rådet kan med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att de förluster, som uppstår genom att det eventuellt beviljas sådana produktionsbidrag som avses i artikel 9.3, helt eller delvis skall räknas in i den sammanlagda förlust som avses i punkt 1 e i denna artikel.

7. De avgifter som avses i denna artikel skall tas ut av medlemsstaterna.

8. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48 och skall särskilt avse:

— de avgiftsbelopp som skall tas ut,

— justeringen av det maximala procenttalet för B-avgiften,

— det justerade minimipriset för B-betor som svarar mot det justerade maximala procenttalet för B-avgiften.

Artikel 34

1. Om den sammanlagda förlust som konstaterats i enlighet med artikel 33.1 och 33.2 för ett visst regleringsår inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgifterna för samma regleringsår sedan artikel 33.3–33.5 tillämpats skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5, en tilläggsavgift tas ut av företagen så att den del av den sammanlagda förlusten i fråga som inte täckts av dessa intäkter helt uppvägs.

2. Tilläggsavgiften skall beräknas för vart och ett av de företag som producerar socker, isoglukos eller inulinsirap genom att multiplicera det sammanlagda belopp som företaget skall betala i produktionsavgifter för regleringsåret i fråga med en koefficient som skall fastställas. Denna koefficient skall för gemenskapen i dess helhet utgöras av förhållandet mellan å ena sidan den sammanlagda förlust som konstaterats för regleringsåret i enlighet med artikel 33.1 och 33.2, å andra sidan intäkterna från den basproduktionsavgift och B-avgift som socker-, isoglukos- och inulinsiraptillverkarna skall betala med avseende på samma regleringsår, minskat med talet 1.

3. Tilläggsavgiften skall betalas av de berörda företagen före den 15 december närmast efter det regleringsår för vilket den skall betalas.

Sockerproducenterna kan begära att de som säljer sockerbetor respektive sockerrör som producerats i gemenskapen till en del ersätter den tilläggsavgift som uttagits. Ersättningen kan som mest uppgå till det maximala belopp enligt artikel 33 som säljarna av sockerbetor och sockerrör bidrar med till betalning av basproduktionsavgiften och B-avgiften för regleringsåret i fråga multiplicerat med den koefficient som avses i punkt 2 i denna artikel.

Ersättningen enligt andra stycket skall betalas för sockerbetor som levereras under regleringsåret i fråga. De berörda parterna kan emellertid komma överens om att ersättningen skall betalas för betor som levereras under påföljande regleringsår.

4. Vid uppgiftsregistreringen enligt artikel 33.2 skall intäkterna från den tilläggsavgift som avses i punkt 1 i denna artikel beaktas.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel, särskilt vad gäller den koefficient som avses i punkt 2 i denna artikel, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 35

1. Inulinsiraptillverkarna får kräva att säljarna av den jordbruksbasprodukt som används för att tillverka inulinsirapen skall bära en del av de basproduktionsavgifter, B-avgifter och tilläggsavgifter som tas ut av tillverkarna. Denna andel får inte vara större än den andel som sockerbetsodlarna skall svara för med avseende på det aktuella regleringsåret; den skall fastställas i branschöverenskommelser eller avtal och hänsyn skall tas till inköpspriset på den basprodukt som levererats för ändamålet under det aktuella regleringsåret.

2. Tillämpningsföreskrifter till punkt 11 skall vid behov utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 36

1. Om det efter tillämpning av artiklarna 33 och 34 på regleringsåret 1994/1995 visar sig att den sammanlagda förlusten för regleringsåret,

a) inte helt täcks av intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter, skall restbeloppet läggas till den sammanlagda förlust som enligt artikel 33.1 e i denna förordning beräknas för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes,

b) är mindre än intäkterna från produktionsavgiften och, i förekommande fall, ytterligare avgifter skall ett belopp motsvarande denna skillnad räknas av från den beräknade sammanlagda förlusten eller, i förekommande fall, läggas till den beräknade sammanlagda intäkt som följer av tillämpningen av artiklarna 33 och 34 för det regleringsår under vilket upptäckten gjordes.

2. Om basproduktionsavgiften är mindre än det maximibelopp som avses i artikel 33.3 eller om B-avgiften är mindre än det maximibelopp som avses i punkt 4 i samma artikel, vid behov justerat i enlighet med punkt 5 i artikeln, skall sockerproducenterna åläggas att till säljarna av sockerbetor betala 60 % av skillnaden mellan maximibeloppet på avgiften i fråga och storleken på den avgift som skall tas ut.

Det belopp som skall betalas per ton betor skall gälla för standardkvaliteten.

De pristillägg och prisavdrag som avses i artikel 6 skall tillämpas på detta belopp.

3. Sockerproducenterna inom gemenskapen får begära att de som säljer sockerrör som har producerats i gemenskapen återbetalar 60 % av den avgift som tas ut för en viss mängd socker.

4. Medlemsstaterna skall, med stöd av uppgifter från sockertillverkarna, se till att betalningen för sockerbetor uppfyller gällande gemenskapsbestämmelser.

5. Tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 37

1. I kontrakt om leverans av betor avsedda för sockertillverkning skall det göras skillnad mellan betor avsedda för tillverkning av

- a) A-socker,
- b) B-socker,
- c) annat socker än A-socker och B-socker.

Sockerproducenterna skall, med avseende på varje företag, informera den medlemsstat i vilken företaget producerar socker

- om de kvantiteter av sådana sockerbetor som avses i a, för vilka kontrakt ingåtts före sådd och om den sockerhalt som dessa kontrakt utgått från, samt,
- om det härtill svarande beräknade sockerutbytet.

Medlemsstaterna får begära ytterligare upplysningar.

KAPITEL V

2. Utan hinder av artikel 6.2 b och artikel 39 skall varje sockerproducent som inte före sådd har slutit kontrakt om leverans av en kvantitet betor motsvarande A-kvoten till minimipriset för A-betor, åläggas att betala lägst detta minimipris för hela den mängd betor som företaget i fråga förädlar till socker.

3. Genom branschavtal, som godkänts av den berörda medlemsstaten, får avvikelser göras från punkterna 1 och 2.

4. Rådet skall, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, utfärda allmänna tillämpningsföreskrifter till denna artikel.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel och, vid behov, bedömningsgrunder som sockerproducenterna skall beakta när de före sådd skall fördela de betkvantiteter som omfattas av kontrakt som ingås före sådden mellan betförsäljarna enligt punkt 1, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 38

1. Beslut får fattas om att socker eller isoglukos som är avsedda för produktion av vissa produkter inte skall betraktas som produktion enligt detta kapitel.

2. Rådet skall, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, utfärda allmänna tillämpningsföreskrifter till punkt 1 och fastställa de produkter som där avses.

3. Närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 39

1. Sockerproducenterna får köpa betor som är avsedda för produktion i det aktuella företaget av C-socker eller av sådant socker som avses i artikel 38, till ett pris som är lägre än minimipriserna för betor enligt artikel 5.1.

2. De berörda sockertillverkarna skall i förekommande fall justera inköpspriset på så sätt att detta blir lägst lika med minimipriset på A-betor när de köper betor som svarar mot den kvantitet socker som

— avsatts på den inre marknaden i enlighet med artikel 31.3, eller

— förts över till påföljande regleringsår i enlighet med artikel 32.

3. Vid behov skall närmare tillämpningsföreskrifter till denna artikel utfärdas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

FÖRMÅNSIMPORTSYSTEMET

Artikel 40

Artiklarna 41, 42 och 43 skall tillämpas på rörsocker, nedan kallat förmånssocker, som omfattas av KN-nummer 1701 och som har sitt ursprung i de länder som avses i bilaga II och som importerats till gemenskapen med stöd av

a) protokoll nr 8 om AVS-socker som utgör bilagan till fjärde AVS-EG-konventionen,

b) avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Indien om rörsocker.

Artikel 41

Om kvaliteten på det förmånssocker som köps till garantipris av interventionsorgan eller andra av gemenskapen utsedda ombud och som importerats enligt de bestämmelser som avses i artikel 40 avviker från standardkvaliteten, skall garantipriserna justeras genom tillägg eller avdrag.

Artikel 42

1. Ingen importavgift skall tillämpas när förmånssocker importerats med stöd av bestämmelserna i artikel 40.

2. Från de förbud som avses i artikel 23.2 får inga undantag medges för förmånssocker.

Artikel 43

1. För regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001 skall ett anpassningsstöd beviljas som interventionsåtgärd till raffinaderier av förmånsråsocker från sockerrör som detta syfte importerats till gemenskapen med stöd av de bestämmelser som avses i artikel 40.

2. Det stöd som avses i punkt 1 skall endast beviljas för de mängder som har fastställts i de bestämmelser som avses i artikel 40, och vilka raffineras till vitsocker i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4. För denna framställning av vitsocker är stödbeloppet fastställt till 0,10 euro per 100 kg socker uttryckt som vitsocker.

3. Under den tid som avses i punkt 1 skall ett ytterligare tilläggsgrundstöd på 0,10 euro per 100 kg socker uttryckt som vitsocker beviljas för raffinering av rårörsocker som framställs i de franska utomeuropeiska departementen i de raffinaderier som motsvarar definitionen i artikel 9.4, för att återställa jämvikten mellan priset på detta socker och på förmånssockret.

4. Stödet till anpassning samt tilläggsbiståndet skall justeras för ett bestämt regleringsår med hänsyn till den lagringsavgift som har fastställts för det året och till tidigare justeringar.

5. Vid tillämpning av artikel 9.4 andra stycket kan den stödordning som fastslås i stycke 1–4 i denna artikel under vissa ännu ej fastställda villkor utsträckas att gälla råsocker från betor som skördats i gemenskapen och raffinerats i de raffinaderier som definierats i nämnda artikel 9.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel och särskilt de justeringar som avses i punkt 4 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

Artikel 44

1. Under den tid som avses i artikel 43.1 och för att säkerställa en tillräcklig försörjning till gemenskapens raffinaderier, så som de definieras i artikel 9.4, skall en nedsatt avgift, nedan kallad särskild avgift, tas ut vid import av råsocker, nedan kallat särskilt förmånssocker, med ursprung i de länder som avses i artikel 40 och i andra länder i enlighet med avtal som har ingåtts med dessa länder, och när importen sker enligt de villkor som föreskrivs i avtalen, särskilt vad gäller det minimipris som raffinaderierna skall betala.

2. För tillämpningen av punkt 1 och utan att det påverkar punkt 5 motsvarar de beräknade maximibehoven per regleringsår och uttryckt i vitsocker för raffineringsindustrin i

- a) Finland: 60 000 ton,
- b) Frankrike (moderlandet): 297 000 ton,
- c) Portugal (fastlandet): 292 000 ton,
- d) Förenade kungariket: 1 130 000 ton.

3. Utan att det påverkar punkt 5, skall, på grundval av en EG-försörjningsplan för råsocker för varje regleringsår eller en del därav, de mängder råsocker och råbetssocker, som skördas i gemenskapen och som ställs till raffinaderiernas förfogande, fastställas med eller utan urskiljning av ursprung. Denna plan kan revideras under regleringsårets gång.

Med hänsyn till detta fastställande motsvarar sockermängder från de franska utomeuropeiska departementen och förmånssocker, som båda är avsedda för direkt förbrukning, som det skall tas hänsyn till i varje plan, de sockermängder som har konstaterats för regleringsåret 1994/1995, med avdrag av den förutsägbara lokala förbrukningen i de departementen under regleringsåret i fråga. Om det framkommer i planen att dessa mängder inte är tillräckliga för de maximibehov som avses i punkt 2 kan nödvändiga åtgärder föreskrivas för att de mängder som fattas importeras som särskilt förmånssocker till de berörda medlemsstaterna enligt det förmånsimportsystem som föreskrivs i de avtal som avses i punkt 1.

4. Om det visar sig, med undantag för force majeure, att en medlemsstats uppskattade maximibehov som fastställts enligt punkt 2 eller ändrats i enlighet med punkt 5 nedan har överskridits, skall ett belopp som motsvarar den fulla avgiften för regleringsåret i fråga tas ut för den mängd som motsvarar den

överskjutande delen, och till det beloppet skall läggas de stöd som avses i artikel 43 och eventuellt den högsta tilläggsavgift som tagits ut under regleringsåret

Om det har gjorts en ändring enligt punkt 5 får emellertid de mängder förmånsbehandlat råsocker som överskrider de ändrade uppskattade maximibehoven och är inom gränserna för de mängder som fastställts enligt punkt 2, säljas till interventionsorgan enligt de villkor som föreskrivs i artikel 41 om de inte kan saluföras inom gemenskapen.

5. Om artikel 26.5 tillämpas skall den sammanlagda mängden maximibehov som avses i punkt 2 i denna artikel minskas för regleringsåret i fråga med en mängd som motsvarar summan av särskilt förmånssocker som krävs för att täcka de uppskattade maximibehov som fastställts enligt villkoren i punkt 3 i denna artikel med inverkan av samma procentsats för minskning som tillämpas enligt artikel 26.5 på summan av A-basmängderna av gemenskapssocker.

Minskningen av de berörda medlemsstaternas maximibehov skall fördelas mellan dem enligt förhållandet mellan den mängd som fastställts för var och en av dem enligt punkt 2 och summan av den mängd som fastställs enligt den punkten.

6. Tillämpningsföreskrifterna för denna artikel, och särskilt de som gäller genomförandet och förvaltningen av de avtal som avses i punkt 1 skall fastställas enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 48.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 45

Bestämmelser om åtgärder som behöver vidtas för att förhindra att det vid övergången från ett regleringsår till ett annat eller under ett och samma regleringsår uppstår störningar på sockermarknaden till följd av förändringar i prisnivån, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 46

Medlemsstaterna och kommissionen skall lämna varandra de uppgifter som behövs för tillämpningen av denna förordning.

Bestämmelser om hur dessa uppgifter skall meddelas och spridas skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 48.

Artikel 47

En förvaltningskommitté för socker, (nedan kallad kommittén) skall inrättas. Den skall ha en företrädare för kommissionen som ordförande och skall i övrigt bestå av företrädare för medlemsstaterna.

Artikel 48

1. När det förfarande som anges i denna artikel skall tillämpas skall ordförande hänskjuta ärendet till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt fördragets artikel 148.2. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan.

Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger en månad från dagen då rådet underrättades.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom en månad.

Artikel 49

Kommittén får undersöka varje annan fråga som hänskjuts till kommittén av dess ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 50

Varor enligt artikel 1.1 som tillverkats av eller erhållits ur sådana varor som inte avses i artiklarna 23.2 och 24 i fördraget, får inte tillåtas att omsättas fritt inom gemenskapen.

Artikel 51

Såvida inte annat stadgas i denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget gälla för tillverkning av och handel med de varor som räknas upp i artikel 1.1.

Artikel 52

Vid tillämpningen av denna förordning skall vederbörlig hänsyn också tas till de mål som har fastställts i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

Artikel 53

1. Italien har rätt till att enligt de villkor som anges i punkt 2 och 3 bevilja ett anpassningsstöd i det fall som avses i punkt 2 a och b till producenter av sockerbeter och i det fall som

avses i 2 c till sockerbetsodlare och i förekommande fall till sockerproducenter i regionen i fråga.

2. Stödet som avses i punkt 1 får endast beviljas för framställning av socker som motsvarar gränserna för A- och B-kvoterna för varje sockerproducerande företag.

a) För den framställning i norra Italien som avses i första stycket får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret: 1995/1996,

— 5,43 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997,

— 3,80 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998,

— 2,17 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999,

— 1,09 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000.

b) För den framställning som avses i första stycket och som äger rum i områden i mellersta Italien får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996,

— 5,43 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997,

— 4,35 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998,

— 3,26 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999,

— 2,17 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000.

c) För den framställning som avses i första stycket och som äger rum i södra Italien, får stödets enhetsbelopp inte överskrida

— 8,15 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996,

— 7,61 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997,

— 7,06 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998,

— 6,52 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999,

— 5,98 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000,

— 5,43 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 2000/2001.

3. Italien får dock, endast för södra delen och beroende på regleringsåret i fråga, anpassa det stöd som avses i punkt 2 c, om detta stöd är nödvändigt på grund av exceptionella förhållanden som har samband med pågående omstrukturering av sockersektorn i det området. Vid tillämpning av artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget kommer kommissionen särskilt att bedöma huruvida detta stöd stämmer överens med omstruktureringsplanerna.

4. I punkterna 1, 2 och 3 avses med

- a) norra Italien: det område som omfattar andra produktionsområden än de som avses i b och c,
- b) områden i mellersta Italien: det område som omfattar Toskana, Umbrien, Latium och Marche,
- c) områden i södra Italien: det område som omfattar Abruzzerna, Molise, Apulien, Sardinien, Kampanien, Basilicata, Kalabrien och Sicilien.

5. Italien skall underrätta rådet om de åtgärder som har vidtagits för varje regleringsår för tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 och särskilt om fördelningen av stödet mellan områdena och mellan betproducenter och sockerproducenter i södra Italien.

6. Spanien har på de villkor som följer nedan tillstånd att under regleringsåren 1993/1994 till och med 1996/1997 bevilja ett anpassningsstöd till sockerproducerande företag.

Stödet utgår endast till A- och B-socker och inom ramen för de planerade omstruktureringar som syftar till att rationalisera sockerindustrin i Spanien. Dessa planer skall läggas fram för kommissionen. Stödet är begränsat till 45,65 miljoner euro för den period som avses i det första stycket.

Som en interventionsåtgärd kommer gemenskapen att ansvara för 50 % av det stöd som beviljas per regleringsår.

7. Spanien har tillstånd att på de villkor som anges i punkt 8 bevilja anpassningsstöd i det fall som avses i punkt 8 a till sockerbetsodlare, och i det fall som avses i punkt 8 b till sockerrörsodlare inom sitt territorium.

8. Det stöd som avses i punkt 7 får endast beviljas för framställning av socker som motsvarar gränserna för A- och B-kvoterna för varje sockerproducerande företag.

a) För den produktion som avses i första stycket och som kommer från sockerbetor får stödbeloppet per enhet inte överstiga

- 8,67 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1995/1996,

— 5,43 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1996/1997,

— 4,35 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1997/1998,

— 3,26 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1998/1999,

— 2,17 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåret 1999/2000.

b) För den sockerproduktion som avses i första stycket och som kommer från sockerrör, får stödbeloppet per enhet inte överstiga 7,25 euro per 100 kg vitsocker för regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001.

9. Spanien skall informera rådet om de åtgärder som vidtagits för varje regleringsår för att punkterna 7 och 8 skall kunna tillämpas, i synnerhet fördelningen av stödet mellan sockerbetsodlare och sockerrörsodlare.

10. För regleringsåren 1995/1996 till och med 2000/2001 har Förenade kungariket i den mån det finner det nödvändigt, rätt att bevilja ett anpassningsstöd till raffinering av förmånssocker från sockerrör.

Beviljandet av stöd enligt första stycket får endast ske inom de kvantiteter som överenskommit enligt bestämmelserna i artikel 40, och som raffinerats till vitsocker i Förenade kungariket. För denna vitsockerproduktion får maximistödbeloppet inte överstiga 0,54 euro per 100 kg socker uttryckt i vitsocker.

Artikel 54

Om särskilda åtgärder skulle behöva vidtas för att inom ramen för denna förordning infria gemenskapens skyldigheter till följd av anslutningen till Internationella sockeravtalet, skall rådet, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, anta bestämmelser om sådana åtgärder, vilka får medge undantag från bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 55

Förordning (EEG) nr 1785/81 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas enligt den jämförelsetabell som återfinns i bilaga III, del A.

Artikel 56

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 september 1999.

På rådets vägnar

T. HALONEN

Ordförande

BILAGA I

KN-nr	Varuslag
ex 0403	Kärnmjök, filmjök, gräddfil, smaksatta eller innehållande frukt eller kakao, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjök och grädde, även koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel
0403 10 51 till 0403 10 99	
0403 90 71 till 0403 90 99	
0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta:
0710 40 00	– Sockermajs
0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd:
0711 90	– Andra grönsaker; blandningar av grönsaker: -- Grönsaker
0711 90 30	--- Sockermajs
ex 1302	Växtsafter och växtextrakter; pektinämnen, pektinater och pektater; agar-agar samt annat växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur vegetabiliska produkter: – Växtslem och förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur vegetabiliska produkter:
1302 31 00	-- Agar-agar
1302 32	-- Växtslem och andra förtjockningsmedel, även modifierade, erhållna ur frukter eller frön från johannesbröd eller ur guarfrön:
1302 32 10	--- Ur frukter eller frön från johannesbröd
1302 32 90	--- Ur guarfrön
1302 39 00	-- Andra slag
1702 50 00	– Kemiskt ren fruktos
1702 90 10	-- Kemiskt ren maltos
ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, med undantag av lakritsextrakt enligt undernr 1704 90 10
1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao
ex 1901	Maltextrakt; livsmedelsberedningar av mjöl, stärkelse eller maltextrakt, som inte innehåller kakaopulver eller innehåller mindre än 40 viktprocent kakaopulver, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; livsmedelsberedningar av varor enligt nr 0401–0404, som inte innehåller kakaopulver eller innehåller mindre än 5 viktprocent kakaopulver beräknat på helt avfettad bas, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
1901 10 00	– Beredningar avsedda för barn, i detaljhandelsförpackningar
1901 20 00	– Mixer och deg för beredning av bakverk enligt nr 1905
1901 90	– Andra slag: -- Andra:

KN-nr	Varuslag
1901 90 91	--- Utan innehåll av mjölkfett, sackaros, isoglukos, glukos, stärkelse eller som innehåller mindre än 1,5 viktprocent mjölkfetter, mindre än 5 % sackaros (inbegripet invertsocker) eller isoglukos, mindre än 5 % glukos eller stärkelse, med undantag av livsmedelsberedningar i pulverform av varor enligt nr 0401 till 0404
1901 90 99	--- Andra:
1902	Pastaprodukter, såsom spagetti, makaroner, nudlar, lasagne, gnocchi, ravioli och cannelloni, även kokta, fyllda (med kött eller andra födoämnen) eller på annat sätt beredda; couscous, även beredd:
1902 20	- Fyllda pastaprodukter, även kokta eller på annat sätt beredda: -- Andra:
1902 20 91	--- Kokta
1902 20 99	--- Andra
1902 30	- Andra pastaprodukter
1902 40	- Couscous:
1902 40 90	-- Andra
1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans
1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter:
1905 10 00	- Knäckebröd
1905 20	- Pepparkakor o.d.
1905 30	- Söta kex, småkakor o.d.; våfflor och rån (wafers)
1905 40	- Skorpor, rostat bröd och liknande rostade produkter
1905 90	- Andra: -- Andra:
1905 90 40	--- Våfflor och wafers med en vattenhalt av mer än 10 viktprocent
1905 90 45	--- Kex
1905 90 55	--- Extruderade eller expanderade varor, kryddade eller saltade --- Andra:
1905 90 60	---- Med tillsats av sötningsmedel
1905 90 90	---- Andra
2001	Grönsaker, frukt och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra:
2001 90	- Andra:
2001 90 30	-- Sockermais (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2001 90 40	-- Jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar, innehållande minst 5 viktprocent stärkelse
2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006:

KN-nr	Varuslag
2004 10	– Potatis:
	-- Annan:
2004 10 91	--- I form av mjöl eller flingor
2004 90	– Andra grönsaker och blandningar av grönsaker:
2004 90 10	-- Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, andra än produkter enligt nr 2006:
2005 20	– Potatis:
2005 20 10	-- I form av mjöl eller flingor
2005 80 00	– Sockermajs (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>)
2008	Frukt och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans:
	– Nötter, jordnötter och andra frön, även blandade med varandra:
2008 11	-- Jordnötter:
2008 11 10	--- Jordnötssmör
2101	Extrakter, essenser och koncentrat av kaffe, te eller matte samt beredningar på basis av dessa produkter eller på basis av kaffe, te eller matte; rostad cikoriarot och andra kaffesurrogat samt extrakter, essenser och koncentrat av dessa produkter
2102	Jäst (aktiv eller inaktiv); andra encelliga mikroorganismer, döda (med undantag av vacciner enligt nr 3002); beredda bakpulver:
2102 10	– Aktiv jäst:
	-- Bagerijäst:
2102 10 31	--- Torrjäst
2102 10 39	--- Annan
2102 20	– Inaktiv jäst; andra encelliga mikroorganismer, döda:
	-- Inaktiv jäst:
2102 20 11	--- I form av tabletter, tärningar e.d. eller i förpackningar med ett nettoinnehåll av högst 1 kg
2102 20 19	--- Annan
ex 2103	Såser samt beredningar för tillredning av såser; blandningar för smaksättningsändamål; senapspulver och beredd senap:
2103 10 00	– Sojasås
2103 20 00	– Tomatketchup och annan tomatsås
2103 90	– Andra slag
2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao
ex 2106	Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av sammansatta alkoholhaltiga beredningar enligt undernr 2106 90 20 och aromatiserade eller färgade sockerlösningar enligt undernr 2106 90 30 till 2106 90 59
2202	Vatten, inbegripet mineralvatten och kolsyrat vatten, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel eller av aromämne, samt andra alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt nr 2009
2205	Vermouth och annat vin av färskas druvor, smaksatt med växter eller aromatiska ämnen

KN-nr	Varuslag
2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; sprit, likör och andra spritdrycker:
2208 20	– Sprit erhållen genom destillering av druvvin eller pressåterstoder
2208 50 91 och 2208 50 99	– – Genever
2208 70	– Likör
2208 90 41 till 2208 90 78	– – Annan sprit och andra spritdrycker
ex 2520	Gipssten; anhydrit; bränd gips, även färgad eller innehållande små mängder acceleratorer eller fördröjningsmedel:
2520 20	– Bränd gips
ex 2839	Silikater; kommersiella silikater av alkalimetaller:
2839 90 00	– Andra slag
Kapitel 29	Organiska kemikalier
Kapitel 30	Farmaceutiska produkter
3203 00 90	– Färgämnen av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung och preparat på basis av sådana färgämnen
ex 3204	Syntetiska organiska färgämnen och preparat enligt anm. 3 till detta kapitel på basis av syntetiska organiska färgämnen
3302	Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin; andra beredningar baserade på luktämnen, av sådana slag som används för framställning av drycker:
3302 10	– Av sådana slag som används inom livsmedelsindustrin eller vid industriell tillverkning av drycker:
3302 10 21	– – – – – Inte innehållande mjölkfett, sackaros, isoglukos, druvsocker eller stärkelse eller innehållande mindre än 1,5 viktprocent mjölkfett, 5 viktprocent sackaros eller isoglukos, 5 viktprocent druvsocker eller stärkelse
3302 10 29	– – – – – Andra
3307	Preparat avsedda att användas före, vid eller efter rakning, deodoranter för personligt bruk, badpreparat, hårborttagningsmedel samt andra parfymers-, skönhets- och kroppsvårdsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans; beredda rumsdesodoriseringsmedel, även oparfymersade och även med desinficerande egenskaper:
	– Rumsparfymers- och rumsdesodoriseringsmedel, inbegripet luktgivande preparat som används vid religiösa ceremonier:
3307 49 00	– – Andra
3307 90 00	– Andra slag
ex 3401	Tvål och såpa; organiska ytaktiva produkter och preparat avsedda att användas som tvål, i form av stänger, kakor eller gjutna stycken, även innehållande tvål; papper, vadd, filt och bondad duk, impregnerade, överdragna eller belagda med tvål, såpa eller annat rengöringsmedel:
3401 19 00	– – Andra
3402	Organiska ytaktiva ämnen (andra än tvål och såpa); ytaktiva preparat, tvättmedel (inbegripet tvätthjälpmedel) och rengöringsmedel, även innehållande tvål eller såpa, andra än sådana som omfattas av nr 3401

KN-nr	Varuslag
3403	Beredda smörjmedel (inbegripet sådana beredda skäroljor, preparat för losstagnning av bultar och muttrar, rostskyddsmedel och andra medel mot korrosion samt formsläppmedel som är baserade på smörjmedel) samt preparat av sådana slag som används för olje- eller fettbehandling av textilmaterial, läder, pälskinn eller andra material, med undantag av preparat som innehåller som karaktärgivande beståndsdel minst 70 viktprocent oljor erhållna ur petroleum eller ur bituminösa mineral: – Innehållande oljor erhållna ur petroleum eller ur bituminösa mineral:
3403 19	– – Andra:
3403 19 10	– – – Innehållande minst 70 viktprocent oljor erhållna ur petroleum eller ur bituminösa material, inte utgörande karaktärgivande beståndsdel
3405	Puts- och polermedel för skodon, möbler, golv, karosserier, glas eller metall, skurpasta, skurpulver och liknande preparat (även i form av papper, vadd, filt, bondad duk, poröst gummi som impregnerats, överdragits eller belagts med sådana preparat), med undantag av vaxer enligt nr 3404
3407 00 00	Modelleringspaster, inbegripet sådana som är avsedda för barn; s.k. dentalvax samt avtrycksmassor för dentalt bruk, föreliggande i satser, i detaljhandelsförpackningar eller i form av plattor, hästskoformade stycken, stänger e.d.; andra preparat för dentalt bruk, på basis av gips
ex Kapitel 35	Proteiner; modifierad stärkelse; lim och klister; enzymer, med undantag av varor enligt nr 3501 och 3505
ex Kapitel 38	Diverse kemiska produkter, med undantag av varor enligt nr 3809
ex Kapitel 39	Plaster och plastvaror
3901	
till	– I obearbetad form
3914	
ex 6809	Varor av gips eller blandningar på basis av gips (skivor, plattor och liknande varor)

*BILAGA II***Stater, länder och territorier som avses i artikel 40**

Barbados	Mauritius
Belize	Republiken Kongo
Elfenbenskusten	Saint Kitts-Nevis-Anguilla
Fiji	Surinam
Guyana	Swaziland
Indien	Tanzania
Jamaica	Trinidad och Tobago
Kenya	Uganda
Madagaskar	Zambia
Malawi	Zimbabwe

BILAGA III

Del A

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 1785/81	Denna förordning
—	Kapitel I
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 a	Artikel 1.2 a
Artikel 1.2 b	Artikel 1.2 b
Artikel 1.2 c	Artikel 1.2 c
Artikel 1.2 d	Artikel 1.2 d
Artikel 24.1 andra stycket a	Artikel 1.2 e
Artikel 24.1 andra stycket b	Artikel 1.2 f
Artikel 24.1 andra stycket c	Artikel 1.2 g
Artikel 5.4	Artikel 1.2 h och 1.2 i
Artikel 24b.5 a	Artikel 1.2 j
Artikel 24b.5 b	Artikel 1.2 k
Artikel 24b.5 c	Artikel 1.2 l
Avdelning I	Kapitel II
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1, 5.2 och 5.3	Artikel 5.1, 5.2 och 5.3
Artikel 5.5	Artikel 5.4
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1 första stycket	Artikel 8.1
Artikel 8.1 andra stycket	—
Artikel 8.1 tredje stycket	—
Artikel 8.2	Artikel 8.2
Artikel 8.2a	—
Artikel 8.3	Artikel 8.3
Artikel 8.4	Artikel 8.4
Artikel 8.5	Artikel 8.5
Artikel 9.1	Artikel 9.1
Artikel 9.2	Artikel 9.2
Artikel 9.3	Artikel 9.3
Artikel 9.4	Artikel 9.4
Artikel 9.4b	—
Artikel 9.4c	—
Artikel 9.5	Artikel 9.5
Artikel 9.6 första strecksatsen	Artikel 9.6 första strecksatsen
Artikel 9.6 andra strecksatsen	Artikel 9.6 andra strecksatsen
Artikel 9.6, tredje strecksatsen	Artikel 9.6 tredje strecksatsen
Artikel 9.6 fjärde strecksatsen	Artikel 9.6 fjärde strecksatsen
Artikel 9.6 femte strecksatsen	Artikel 9.6 femte strecksatsen
Artikel 9.6 sjätte strecksatsen	Artikel 9.6 sjätte strecksatsen
Artikel 9.6 sjunde strecksatsen	—

Förordning (EEG) nr 1785/81	Denna förordning
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11.1	Artikel 11.1
Artikel 11.1a	Artikel 11.2
Artikel 11.2	Artikel 11.3
Artikel 11.3	Artikel 11.4
Artikel 12	Artikel 12
Avdelning II	Kapitel III
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 15a	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 17a	Artikel 19
Artikel 17b	Artikel 20
Artikel 17c	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 21	Artikel 25
Avdelning III	Kapitel IV
Artikel 23.1	Artikel 26.1
Artikel 23.2	Artikel 26.2
Artikel 23.3	Artikel 26.3
Artikel 23.4	Artikel 26.4
Artikel 23.4a	Artikel 26.5
Artikel 23.5	Artikel 26.6
Artikel 24.1 första stycket	Artikel 27.1
Artikel 24.1a första stycket	Artikel 27.2 första stycket
Artikel 24.1a andra stycket	Artikel 27.2 andra stycket
Artikel 24.1a tredje stycket	—
Artikel 24.1a fjärde stycket	—
Artikel 24.1a femte stycket	—
Artikel 24.2	Artikel 27.3
Artikel 24.3	Artikel 27.4
Artikel 24.6	Artikel 27.5
Artikel 24.8	Artikel 27.6
Artikel 24a.1	Artikel 28.1
Artikel 24a.2	Artikel 28.2
Artikel 24a.3 första stycket	Artikel 28.3
Artikel 24a.3 andra stycket	—
Artikel 24a.4	Artikel 28.4
Artikel 24a.5	Artikel 28.5
Artikel 24a.6	Artikel 28.6
Artikel 24b.1–24b.4	Artikel 29.1–29.4
Artikel 24b.6	Artikel 29.5
Artikel 25	Artikel 30

Förordning (EEG) nr 1785/81	Denna förordning
Artikel 26	Artikel 31
Artikel 27.1	Artikel 32.1
Artikel 27.2	Artikel 32.2
Artikel 27.2a	Artikel 32.3
Artikel 27.3	Artikel 32.4
Artikel 27.4	—
Artikel 28	Artikel 33
Artikel 28a	Artikel 34
Artikel 28b	Artikel 35
Artikel 29	Artikel 36
Artikel 30	Artikel 37
Artikel 31	Artikel 38
Artikel 32	Artikel 39
Avdelning IIIa	—
Artikel 32a	—
Avdelning IV	Kapitel V
Artikel 33	Artikel 40
Artikel 34	Artikel 41
Artikel 35	Artikel 42
Artikel 36	Artikel 43
Artikel 37.1	Artikel 44.1
Artikel 37.2 första stycket	Artikel 44.2
Artikel 37.2 andra stycket	—
Artikel 37.3	Artikel 44.3
Artikel 37.4	Artikel 44.4
Artikel 37.5	Artikel 44.5
Artikel 37.6	Artikel 44.6
Avdelning V	Kapitel VI
Artikel 38	Artikel 45
Artikel 39	Artikel 46
Artikel 40.1	Artikel 47
Artikel 40.2	—
Artikel 41.1	Artikel 48.1
Artikel 41.2 och 41.3	Artikel 48.2
Artikel 42	Artikel 49
Artikel 43	Artikel 50
Artikel 44	Artikel 51
Artikel 45	Artikel 52
Artikel 46	Artikel 53
Artikel 47	Artikel 54
Artikel 48	—
Artikel 49	—
—	Artikel 55
—	Artikel 56
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III

Del B

		EGT	
	nr	sida	datum
Rådets förordning (EEG) nr 192/82 av den 26 januari 1982	L 21	1	29.1.1982
Rådets förordning (EEG) nr 606/82 av den 16 mars 1982	L 74	1	18.3.1982
Rådets förordning (EEG) nr 1482/85 av den 23 maj 1985	L 151	1	10.6.1985
Rådets förordning (EEG) nr 3768/85 av den 20 december 1985 (endast artikel 1.1)	L 362	8	31.12.1985
Rådets förordning (EEG) nr 934/86 av den 24 mars 1986	L 87	1	2.4.1986
Kommissionens förordning (EEG) nr 3666/86 av den 1 december 1986	L 339	10	2.12.1986
Rådets förordning (EEG) nr 229/87 av den 26 januari 1987	L 25	1	28.1.1987
Kommissionens förordning (EEG) nr 3993/87 av den 23 december 1987	L 377	24	31.12.1987
Rådets förordning (EEG) nr 1107/88 av den 25 april 1988	L 110	20	29.4.1988
Rådets förordning (EEG) nr 2250/88 av den 19 juli 1988	L 198	28	26.7.1988
Kommissionens förordning (EEG) nr 2306/88 av den 26 juli 1988	L 201	65	27.7.1988
Rådets förordning (EEG) nr 1069/89 av den 18 april 1989	L 114	1	27.4.1989
Rådets förordning (EEG) nr 3577/90 av den 4 december 1990 (endast artiklarna 1 och 2 samt bilaga V)	L 353	23	17.12.1990
Rådets förordning (EEG) nr 305/91 av den 4 februari 1991	L 37	1	9.2.1991
Kommissionens förordning (EEG) nr 464/91 av den 27 februari 1991 (endast artikel 3)	L 54	22	28.2.1991
Kommissionens förordning (EEG) nr 61/92 av den 10 januari 1992 (endast artikel 2)	L 6	19	11.1.1992
Rådets förordning (EEG) nr 3484/92 av den 27 november 1992	L 353	8	3.12.1992
Rådets förordning (EEG) nr 3814/92 av den 28 december 1992	L 387	7	31.12.1992
Rådets förordning (EEG) nr 1548/93 av den 14 juni 1993	L 154	10	25.6.1993
Rådets förordning (EG) nr 133/94 av den 24 januari 1994	L 22	7	27.1.1994
Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994 (endast artiklarna 1 och 2 samt bilaga IV)	L 349	105	31.12.1994
Kommissionens förordning (EG) nr 283/95 av den 13 februari 1995	L 34	3	14.2.1995
Rådets förordning (EG) nr 1101/95 av den 24 april 1995 (endast artikel 1)	L 110	1	17.5.1995
Kommissionens förordning (EG) nr 1126/96 av den 24 juni 1996	L 150	3	25.6.1996
Rådets förordning (EG) nr 1599/96 av den 30 juli 1996	L 206	43	16.8.1996
Kommissionens förordning (EG) nr 1148/98 av den 2 juni 1998	L 159	38	3.6.1998

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2039/1999
av den 24 september 1999
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

1. I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

2. Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 september 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 september 1999.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 24 september 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	52,5
	999	52,5
0707 00 05	052	85,5
	628	125,1
	999	105,3
0709 90 70	052	61,6
	999	61,6
0805 30 10	052	85,8
	388	67,0
	512	61,0
	524	60,7
	528	63,4
	999	67,6
0806 10 10	052	106,1
	064	61,7
	400	231,6
	999	133,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	36,9
	388	60,7
	400	51,0
	512	87,0
	528	43,9
	804	61,4
	999	56,8
0808 20 50	052	82,7
	064	60,2
	999	71,5
0809 30 10, 0809 30 90	052	109,4
	999	109,4
0809 40 05	052	59,2
	060	60,3
	064	62,8
	066	79,3
	400	118,5
	624	171,2
	999	91,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2645/98 (EGT L 335, 10.12.1998, s. 22). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2040/1999
av den 24 september 1999
om utfärdande av importlicenser för ris för ansökningar som inlämnats under de tio första
arbetsdagarna i september 1999 enligt förordning (EG) nr 327/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 327/98 av den 10 februari 1998 om öppnande och förvaltning av vissa tullkvoter för import av ris och brutet ris ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 648/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och

med beaktande av följande:

1. Enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 327/98 skall kommissionen, inom tio dagar räknat från sista dagen för medlemsstaternas anmälan, besluta om i vilken utsträckning ansökningar får godkännas och fastställa de tillgängliga kvantiteterna för nästa delkvot.
2. Granskning av de kvantiteter för vilka ansökningar har ingivits visar att licenser skall utfärdas för de sökta kvantiteterna, vid behov minskade med en procentsats för

nedläggning enligt bestämmelserna i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För de ansökningar om importlicenser för ris som lämnas in under de första tio arbetsdagarna i september 1999 enligt förordning (EG) nr 327/98 och anmäls till kommissionen gäller att importlicenserna skall utfärdas för de kvantiteter för vilka ansökningar ingivits med en nedläggning, vid behov, enligt de procentsatser som fastställs i bilagan.
2. De tillgängliga kvantiteterna för nästa delkvot fastställs i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 25 september 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24 september 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 37, 11.2.1998, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 3.

BILAGA

Procentsatser för nedsättning som skall tillämpas på de kvantiteter för vilka ansökan ingivits under delkvoten för september 1999 samt tillgängliga kvantiteter för den följande delkvoten:

- a) Den kvantitet som avses i artikel 2: helt eller delvis slipat ris som omfattas av KN-nummer 1006 30

Ursprung	Nedsättning (i %)	Tillgänglig kvantitet för den kompletterande delkvoten för oktober 1999 (i ton)
Amerikas förenta stater	0 (!)	64,74
Thailand	0 (!)	157,32
Australien	0 (!)	5,1

(!) Utfärdande av importlicens för den kvantitet för vilken ansökan ingivits.

- b) Den kvantitet som avses i artikel 2: ris som endast är befriat från ytterskalet och som omfattas av KN-nummer 1006 20

Ursprung	Nedsättning (i %)	Tillgänglig kvantitet för den kompletterande delkvoten för oktober 1999 (i ton)
Amerikas förenta stater	0 (!)	56
Thailand	0 (!)	39,01

(!) Utfärdande av importlicens för den kvantitet för vilken ansökan ingivits.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS ARBETSORDNING

[K(1999) 4000]

INNEHÅLL

		Sida
KAPITEL I	KOMMISSIONEN	43
Artikel 1	Kommissionens kollegiala natur	43
Artikel 2	Prioriteringar och arbetsprogram	43
Artikel 3	Ordföranden	43
Artikel 4	Beslutsförfaranden	43
Avsnitt I	Kommissionens sammanträden	43
Artikel 5	Sammankallande	43
Artikel 6	Dagordning	43
Artikel 7	Beslutsförhet	43
Artikel 8	Majoritet	43
Artikel 9	Sekretess	44
Artikel 10	Tjänstemäns eller andra personers närvaro	44
Artikel 11	Sammanträdesprotokoll	44
Avsnitt II	Andra beslutsförfaranden	44
Artikel 12	Skriftligt förfarande	44
Artikel 13	Delegeringsförfarande	44
Avsnitt III	Förberedelse och genomförande av kommissionens beslut	44
Artikel 14	Kanslier	44
Artikel 15	Generalsekreteraren	44
Artikel 16	Antagande av kommissionens rättsakter	45
KAPITEL II	KOMMISSIONENS AVDELNINGAR	45
Artikel 17	Avdelningarna	45
Artikel 18	Särskilda organisatoriska enheter	45
Artikel 19	Samarbete och samordning mellan avdelningarna	45

KAPITEL III	STÄLLFÖRETRÄDARE	45
Artikel 20	Ställföreträdande ordförande	45
Artikel 21	Ställföreträdande generalsekreterare	45
Artikel 22	Ställföreträdare för överordnad	46
SLUTBESTÄMMELSER		46
Artikel 23	Genomförandebestämmelser	46
Artikel 24	Upphävande av den tidigare arbetsordningen	46
Artikel 25	Ikraftträdande	46
Artikel 26	Offentliggörande i <i>Europeiska gemenskapernas officiella tidning</i>	46

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA ARBETSORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 16 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 218.2 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 131 i detta, och

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 41.1 i detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

KOMMISSIONEN

Artikel 1

Kommissionen arbetar som kollegium i enlighet med bestämmelserna i denna arbetsordning och med beaktande av de politiska riktlinjer som fastställs av ordföranden.

Artikel 2

Kommissionen skall fastställa sina prioriteringar och varje år anta ett arbetsprogram med beaktande av de politiska riktlinjer som fastställs av ordföranden.

Artikel 3

Ordföranden får tilldela ledamöterna särskilda ansvarsområden inom vilka de ansvarar särskilt för att förbereda kommissionens arbete och för att genomföra dess beslut. Ordföranden får dock när som helst ändra sina beslut om tilldelning av ansvarsområden.

Ordföranden får inrätta arbetsgrupper bland kommissionens ledamöter och skall därvid utse dessa arbetsgruppers ordförande.

Ordföranden skall företräda kommissionen. Han utser de ledamöter som skall bistå honom i denna funktion.

Artikel 4

Kommissionen skall anta sina beslut

- a) vid kommissionens sammanträden,
eller
- b) genom det skriftliga förfarande som avses i artikel 12,
eller
- c) genom det delegeringsförfarande som avses i artikel 13.

Avsnitt I

Kommissionens sammanträden

Artikel 5

Kommissionen sammankallas av ordföranden.

Kommissionen skall i regel sammanträda minst en gång i veckan. Extra sammanträden skall hållas så ofta som det behövs.

Kommissionens ledamöter är skyldiga att delta i alla sammanträden. Ordföranden skall från fall till fall bedöma om situationen motiverar att denna skyldighet inte uppfylls.

Artikel 6

Kommissionens ordförande skall fastställa dagordningen för varje sammanträde med särskilt beaktande av det arbetsprogram som anges i artikel 2.

Utan att det påverkar ordförandens behörighet att fastställa dagordningen, skall varje förslag som medför betydande utgifter läggas fram i samförstånd med den kommissionsledamot som ansvarar för budgeten.

Om en kommissionsledamot föreslår att en punkt skall föras upp på dagordningen skall detta, utom i undantagsfall, meddelas ordföranden senast nio dagar i förväg.

Dagordningen och de nödvändiga arbetsdokumenten skall sändas till kommissionsledamöterna inom den tidsfrist och på de arbetsspråk som kommissionen föreskrivit i enlighet med artikel 23.

Om en kommissionsledamot begär att en punkt skall strykas från dagordningen, skall denna punkt bordläggas till nästa sammanträde om ordföranden medger det.

Kommissionen får, på förslag från sin ordförande, ta upp en punkt som inte finns på dagordningen eller för vilken de nödvändiga arbetsdokumenten har delats ut för sent. Kommissionen får genom majoritetsomröstning besluta att en punkt på dagordningen inte skall tas upp.

Artikel 7

Kommissionen är beslutsför om en majoritet av det antal ledamöter som föreskrivs i fördraget är närvarande.

Artikel 8

Kommissionen skall fatta beslut på förslag från en eller flera av sina ledamöter.

Omröstning skall ske på begäran av en ledamot. Omröstning får ske om ett förslag i dess ursprungliga lydelse eller om ett förslag som är ändrat av den eller de ansvariga ledamöterna eller av ordföranden.

Kommissionens beslut skall antas om en majoritet av det antal ledamöter som föreskrivs i fördraget röstar för. Denna bestämmelse skall tillämpas på alla typer av beslut.

Artikel 9

Kommissionens sammanträden är inte offentliga. Överläggningarna omfattas av sekretess.

Artikel 10

Om inte kommissionen beslutar annat skall generalsekreteraren delta i sammanträdena. Villkoren för andra personers närvaro skall fastställas i tillämpningsföreskrifterna till denna arbetsordning.

Om en ledamot är frånvarande får dennes kanslichef delta i sammanträdet och på ordförandens anmodan redogöra för den frånvarande ledamotens ståndpunkt.

Kommissionen får besluta om att höra även andra personer.

Artikel 11

Protokoll skall föras vid kommissionens sammanträden.

Ett utkast till sammanträdesprotokoll skall föreläggas kommissionen för godkännande vid ett efterföljande sammanträde. Det godkända protokollet skall undertecknas av ordföranden och generalsekreteraren.

Avsnitt II**Andra beslutsförfaranden***Artikel 12*

Kommissionen får godkänna ett förslag från en eller flera kommissionsledamöter genom skriftligt förfarande, förutsatt att de generaldirektorat som är direkt berörda är överens och rättstjänsten har tillstyrkt förslaget.

I sådana fall skall förslaget lämnas skriftligen till alla kommissionens ledamöter på de språk som föreskrivs av kommissionen i enlighet med artikel 23, med angivelse av en tidsfrist inom vilken ledamöterna måste tillkänna alla reservationer eller ändringar de önskar göra.

Under det skriftliga förfarandet får varje kommissionsledamot begära att förslaget skall diskuteras. I sådana fall skall ledamoten rikta en motiverad begäran om detta till ordföranden.

Om ingen kommissionsledamot har reserverat sig mot förslaget inom den tidsfrist som fastställts för det skriftliga förfarandet skall förslaget anses som antaget av kommissionen. Antagna förslag skall införas i en daganteckning som skall tas till protokollet för kommissionens nästa sammanträde.

Artikel 13

Kommissionen får, förutsatt att principen om dess kollegiala ansvar till fullo respekteras, bemyndiga en eller flera av sina ledamöter att på kommissionens vägnar och under kommissionens tillsyn vidta klart definierade förvaltningsmässiga eller administrativa åtgärder, bland annat utarbeta förberedande dokument för beslut som senare skall fattas av kollegiet.

Kommissionen får också ge en eller flera av sina ledamöter i uppdrag att med ordförandens samtycke anta den slutliga texten till en sådan rättsakt som avses i första stycket eller till ett förslag som skall föreläggas de övriga institutionerna och vars innehåll har fastställts vid kommissionens överläggningar.

De beslut som fattas genom delegeringsförfarandet skall införas i en daganteckning, som skall tas till protokollet för kommissionens nästa sammanträde.

De befogenheter som delegerats på detta sätt får inte delegeras vidare, om inte detta uttryckligen medges i beslutet om bemyndigande.

Bestämmelserna i de föregående styckena skall inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om delegering inom det finansiella området eller de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten och den myndighet som bemyndigats att ingå anställningsavtal.

Avsnitt III**Förberedelse och genomförande av kommissionens beslut***Artikel 14*

Varje kommissionsledamot får utse ett kansli som skall bistå honom i arbetet och vid beredningen av kommissionens beslut.

Kommissionens ledamöter skall för utförandet av de uppgifter som tilldelats dem instruera den eller de berörda avdelningarna.

Artikel 15

Generalsekreteraren skall bistå ordföranden vid beredningen av kommissionens arbete och sammanträden. Generalsekreteraren skall även bistå ordförandena i de arbetsgrupper som inrättats i enlighet med artikel 3 andra stycket inför och vid dessa gruppers sammanträden.

Generalsekreteraren skall säkerställa att beslutsförfarandena tillämpas korrekt och att de beslut som avses i artikel 4 verkställs.

Generalsekreteraren skall säkerställa att det finns nödvändig samordning mellan avdelningarna vid beredningen av kommissionens arbete och att reglerna om framläggande av dokument till kommissionen följs.

Generalsekreteraren skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kommissionens rättsakter delges eller offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* och att dokument från kommissionen och dess avdelningar vidarebefordras till Europeiska gemenskapernas övriga institutioner.

Generalsekreteraren skall vara ansvarig för de officiella förbindelserna med Europeiska gemenskapernas övriga institutioner, om inte annat följer av ett beslut från kommissionen om att själv utöva denna funktion eller om att delegera den till ledamöterna eller avdelningarna. Generalsekreteraren skall följa arbetet i Europeiska gemenskapernas övriga institutioner och hålla kommissionen informerad om detta.

Artikel 16

Rättsakter som antas vid kommissionens sammanträden skall fogas till protokollet för det sammanträde vid vilket de antogs, på det eller de språk på vilka de är giltiga och på ett sådant sätt att de inte kan avskiljas. Dessa rättsakters giltighet bekräftas genom ordförandens och generalsekreterarens underskrift på den sammanfattande anteckningens sista sida.

Rättsakter som antas genom det skriftliga förfarandet skall fogas till den daganteckning som avses i artikel 12, på det eller de språk på vilka de är giltiga och på ett sådant sätt att de inte kan avskiljas. Dessa rättsakters giltighet bekräftas genom generalsekreterarens underskrift på daganteckningens sista sida.

Rättsakter som antas genom delegeringsförfarandet skall fogas till den daganteckning som avses i artikel 13, på det eller de språk på vilka de är giltiga och på ett sådant sätt att de inte kan avskiljas. Dessa rättsakters giltighet bekräftas genom generalsekreterarens underskrift på daganteckningens sista sida.

I denna arbetsordning avses med rättsakter de rättsakter som anges i artikel 14 i EKSG-fördraget, artikel 249 i EG-fördraget och artikel 161 i Euratom-fördraget.

I denna arbetsordning avses med det eller de språk på vilka rättsakter är giltiga gemenskapernas alla officiella språk när det gäller rättsakter med allmän tillämpning och adressatens eller adressaternas språk när det gäller andra rättsakter.

KAPITEL II

KOMMISSIONENS AVDELNINGAR

Artikel 17

För förberedelsen och genomförandet av sina uppgifter förfogar kommissionen över ett antal generaldirektorat och därmed likställda avdelningar.

Generaldirektoraten och de därmed likställda avdelningarna skall i princip delas in i direktorat och direktoraten i enheter.

Artikel 18

Kommissionen får för att möta specifika behov inrätta särskilda organisatoriska enheter till att utföra avgränsade uppgifter, varvid kommissionen skall fastställa deras befogenheter och arbetssätt.

Artikel 19

För att säkerställa att kommissionens arbete fungerar effektivt skall avdelningarna bedriva ett nära och koordinerat samarbete vid utarbetandet och genomförandet av beslut.

Innan ett beslut läggs fram för kommissionen skall den ansvariga avdelningen i god tid höra andra avdelningar som i kraft av sitt ansvarsområde eller ärendets natur har anknytning till eller berörs av ärendet och informera generalsekretariatet varje gång överläggning med avdelningar sker utan generalsekretariatets medverkan. Rättstjänsten skall höras om alla utkast eller förslag till rättsakter och om alla dokument som kan få rättsliga följder. De generaldirektorat som ansvarar för budgetfrågor, personal och administration skall höras om alla dokument som kan påverka frågor om budget, finanser, personal respektive administration. Även det generaldirektorat som ansvarar för ekonomistyrning skall höras vid behov.

Den ansvariga avdelningen skall sträva efter att upprätta ett förslag som kan godtas av de hörda avdelningarna. I händelse av oenighet skall de olika synpunkter som lämnats av avdelningarna bifogas förslaget, dock utan att detta får påverka tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12.

KAPITEL III

STÄLLFÖRETRÄDARE

Artikel 20

Om ordföranden är förhindrad, skall dennes uppgifter övertas av en vice ordförande eller en ledamot av kommissionen i den turordning som fastställts av kommissionen.

Artikel 21

Om generalsekreteraren är förhindrad, skall dennes uppgifter övertas av ställföreträdande generalsekreteraren eller, om detta inte är möjligt, av en tjänsteman som utses av kommissionen.

Artikel 22

Om en generaldirektör är förhindrad, skall dennes uppgifter övertas av den närvarande ställföreträdande generaldirektör som har längst tjänstgöringstid eller, om flera har samma tjänstgöringstid, den äldste av dessa eller, om en sådan befattning inte finns, av en tjänsteman som utses av kommissionen. Om kommissionen inte har utsett någon ställföreträdare skall uppgifterna övertas av den närvarande underordnade som har längst tjänstgöringstid i den högsta kategorin och lönegraden eller, om flera har samma tjänstgöringstid, den äldste av dessa.

Om en enhetschef är förhindrad, skall dennes uppgifter övertas av den ställföreträdande enhetschefen, förutsatt att det finns en sådan befattning.

Om någon annan överordnad är förhindrad, skall dennes uppgifter övertas av den tjänsteman som generaldirektören utser i samråd med den ansvariga kommissionsledamoten. Om ingen ställföreträdare har utsetts skall uppgifterna övertas av den närvarande underordnade som har längst tjänstgöringstid i den högsta kategorin och lönegraden eller, om flera har samma tjänstgöringstid, den äldste av dessa.

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Kommissionen skall i nödvändig utsträckning besluta om tillämpningsföreskrifter till denna arbetsordning.

Artikel 24

Kommissionens arbetsordning av den 17 februari 1993, ändrad genom beslut 95/148/EG, Euratom, EKSG, skall upphöra att gälla.

Artikel 25

Denna arbetsordning träder i kraft den 18 september 1999.

Artikel 26

Denna arbetsordning skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 18 september 1999.

På kommissionens vägnar

Romano PRODI

Ordförande

RÄTTELSER**Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1991/1999 av den 17 september 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 247 av den 18 september 1999)

På sidan 2, i bilagan, för KN-nr 0805 30 10, för kod för tredje land 528, i kolumnen "Schablonvärde vid import", skall det i stället för: "77,2",
vara: "72,2".
